

Dupl.
FROM:
FATHER BERTRAND
St. Mary's, Lemont

AVE MARIA

OKTOBER, 1948

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Oktober, 1948

Lemont, Illinois

Letnik 40

Izdajajo

Slovenski frančiškani
v Združenih državah Amerike

Naslov — Address:

AVE MARIA

Box 608

Lemont, Illinois

Telefon: Lemont 494

Naročnina—Subscription rate:

U.S.A., \$2.50 letno

Izven U.S.A., \$3.00

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se izobrazujejo za slovenske duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v svojih molitvah, pri sv. mašah, in pri drugih duhovnih opravilih. Opravimo pa zanje tudi sv. mašo in sicer vsako prvo sredo v mesecu.

Urednik — Editor:

FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.

Upravnik — Business Manager:

FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

Pomožni upravnik—Ass't manager
BRO. ROBERT HOČHEVAR, o.f.m.

Printed by

CROATIAN FRANCISCAN PRESS
4851 Drexel Blvd.
Chicago 15, Illinois

VSEBINA:

	Stran
Evangeljski prizori	1
Praznik deviške čistosti Marijine — P. Alojzij, o.f.m.	3
Misijonski namen za avgust	4
Posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijine- nemu. — Škof Gregorij Rožman	5
Daritev. — Simon Gregorčič	7
Lilija iz raja. — P. Kazimir, o.f.m.	10
Pot k Bogu	13
Srce-oltar. — Anton Medved	14
Na vrhu. — Fr. Bazilij, o.f.m.	15
Križem kraljestva križa.—P. Martin, o.f.m.	18
S križem in sidrom. — Poslovenil p. Bernard, o.f.m....	20
Iz medenega piknika	24
Lemontski odmevi. — Samostanski firbec....	25
Kramljanje na zapečku	29

Published monthly — except October, when published semi-monthly — by the Slovene Franciscan Fathers of Lemont, Illinois, in the interests of the Slovene Franciscan Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

IMMIGRANT ARCHIVES
University of Minnesota

vangeljski prizori

“Ne tega, ampak Baraba”

RIMLJANI so imeli navado ob slovesnih dneh oprostiti jetnike, kakor n. pr. ob rojstnem dnevu cesarja in ob enakih prilikah. Tako si lahko razložimo, da so rimski cesarji svojim judejskim prokuratorjem dali pravico oprostiti po želji ljudstva enega na smrt obsojenega jetnika. Hoteli so s tem pokazati svojo naklonjenost in dobrohotnost do Judov in si tako pridobiti njihovo zaupanje. Pametno so si izbrali glavni velikonočni praznik v ta namen, ker ravno ta dan je bil Judom svečani spomin tistega srečnega dne, ko so bili rešeni egiptovskega tlačanstva in ko je po božji milosti smrtonosni angel božji šel mimo njihovih hiš.

Medtem ko je Pilat obravnaval s farizeji in pismarji, prihrumi nahujskana drhal in spomni prokuratorja na običaj, ki je po njem že dobila takorekoč pravico, da se po njeni želji izpusti kak obsojenec. Vsi trije so bili odločeni, da ta dan prestanejo smrtno kazen: dva rajbojnika, ki sta res umrla na križih na vsaki strani Jezusa, in neki ubijavec z imenom Baraba.

Ko Pilat začuje, kaj želi ljudstvo, mu brž šine nova misel v glavo, kako bi se rešil težavne stiske, v kateri je bil zavljo Jezusa, ki bi ga bil po pravici moral izpustiti, a iz strahu pred judovskimi prvaki si ni tega upal. Ljudstvu torej ponudi Jezusa ali Barabo. Mislil je, da bodo ljudje za gotovo bolj poštene kakor njihovi voditelji, saj je vedel, da so ga bili izročili njemu zgolj iz zavisti. Izprevidel je, da so se farizeji in pismarji bali za svoj vpliv in zato sovražili Jezusa, ki je ljudstvo sebi pridobival; ljudstvo pa ni moglo imeti v tem oziru nobene zavisti, si je mislil, in zato bi se zavzelo zanj. A silno se je moral začuditi, ko je ljudstvo zakričalo: “Ne tega, ampak Baraba!”

Pilat je res hotel rešiti Zveličarja, a moral bi bil ga sam od sebe izpustiti; saj je dvakrat javno priznal, da ni krivice na njem. Ker pa iz strahu ni poslušal glasu svoje vesti, se je samo vedno bolj zapletal.

SV. TEREZIJA OD DETETA JEZUSA

O sveta Mala Cvetka, ki Jezusu dehtiš, ki neskončno srečna v Bogu se veseliš, ljubeče obljubila si dež nebeških rož, ki jih z rajske domovine nam trosila boš. Zaupno izročimo vse svoje ti skrbi, naj se v nebeško rožo nam vsaka spremeni. Ne nehamo prositi in trkati poprej, da zaželjeni nam šopek daš iz rajskih gred. Izprosi, čudodelka, nam milosti nebroj ter vodi nas v višave in nam na strani stoj, da Jezusa ljubili bi, kot ga ljubiš ti. Usliši nas, Terezika, saj obljubila si. Amen.

(Molitvico poslala Mary Šivič, Forest City, Pa.)

MARIJINI
DNEVI

PRAZNIK DEVIŠKE ČISTOSTI MARIJINE

(Tretja nedelja v oktobru)

“**Z**ASTONJ iščete na zemlji in v nebesih čistosti, ki bi bila enaka Marijini čistosti.” Tako je dejal velik cerkveni učenjak, sv. Anzelm.

Da je bila Marija pred rojstvom, v rojstvu in po rojstvu svojega božjega Sina Devica in da je vedno Devica ostala, to je od nekdaj splošno spoznana resnica svete vere. Ko je Jovinijan v 4. stoletju zlobno tajil devištvo Marijino, ga je sv. Hijeronim dobro zavrnil. In že sv. papež Sircij je to krivo vero v rimskem cerkvenem zboru zavrgel. Sv. Cerkev uči že od apostolskih časov, da je Marija vedno Devica. Tako jo imenuje v vseh svojih molitvah in v vseh svojih zborih.

To resnico deviške čistosti Marijine potrди sv. pismo. Ko je Marija iz angelovih ust zvedela, da bo spočela božjega Sina, je rekla: “Kako se bo to zgodilo, ker moža ne poznam?” Marija je, kar vsi pisatelji trdijo, napravila obljubo vednega devištva. Prej in raje bi se bila odpovedala najvišji časti materinstva, kakor da bi zgubila svoje devištvo. Sv. Ambrož pravi: “Tega ne moremo misliti, da bi ona, ki je Boga porodila, v izvirnem grehu omadeževanega človeka v to svetišče pustila.” In sv. Avgu-

štin dostavi: “Devica je spočela, Devica je rodila in po porodu je Devica ostala.”

Ona ni le bila brez vsega greha. Ona celo greha zmožna ni bila. Jezus ima brezgrešnost po svoji božji naravi, Marija pa po milosti božji. Prosta izvirnega greha, ni nikdar najmanjšega nagnenja v greh čutila. Do njene duše ni mogla in ni segla nobena najmanjša nespodobna misel. V njej ni bilo nobene neredne strasti; kjer namreč ni nobene grešne korenine, tudi grešnega sadu ne more biti.

Vsemogočni Bog je Marijo odbral in izvolil za svojo hčer le v svoji milosti, ali ta milost preseže vse milosti, katere je Bog drugim stvarjem izkazal. Ker ima Marija po nauku cerkvenih učencev to prednost, da je prvorojena v milosti božji, mora imeti tudi to prednost, da je vsega madeža prosta Bogu najbolj enaka.

Mariji se spodobi tudi najvišja čistost ker je Mati Sinu božjega. Če bi Mati Najsvetejšega ne bila sama vsa sveta, bi to bilo neizmerno nasprotje. Jezus je svoji Materi izkazoval ljubezen, čast in pokorščino. Ali bi pa bilo to ljubezen, ako bi je ne bil obvaroval vsega greha? Ako bi ne bilo tako, bi bil Kristus svoji Materi odrekel prednost, kakoršno je

dodelil angelom. Prva žena je imela to prednost, da je bila ustvarjena vsa čista. In te prednosti bi ne imela Marija, ki je nepokorščino prve Eve popravila?

Preblažena Devica je pa tudi nevesta sv. Duha. Ljubezen nebeškega Očeta in Sina, Duh božji sam je prišel osebno v njo. Dal je svoji nevesti vse milosti — tudi neomadeževano čistost. Nedolžnost božje Device ni bila nikdar otemnjena.

Ta praznik Deviške čistosti božje Matere je še primeroma novi praznik. V kolikor je nam znano, je tretja nedelja meseca oktobra določena za ta praznik. Ta spomin je zares lepa zvezda v kroni naše nebeške Matere. S tem praznikom spozna sv. cerkev svojo vero v neomadeževano devišstvo Bogorodice in postavlja njeno prečisto devišstvo svojim vernim otrokom v zgled. Res, prav nič pa ne koristi, če slavimo preblaženo Devico in njene kreposti, ako si ne prizadevamo, da Marijine kreposti tudi posnemamo. Zato prosimo, da bi na njeno priprošnjo postali deležni njene čistosti in da bi si izprosili odpuščanja storjenih grehov. Ko ne bi bilo nečistosti, bi se večina ljudi zveličala in tudi življenje na zemlji bi bilo prijetno in tolažilno, predokus nebeške sreče.

Kaj bi pomagalo, če bi obvladali razburljivost in jezo in druge grešne razvade, bili bi pa sužnji sramotnih telesnih strasti, sužnji nečistosti? Od vseh strani se vsiljuje ta umazana zver iz prepada. Pritepa se nam v misli, zale-

zuje nas, kamor pogledamo, kar poslušamo. Navidezni prijatelji nam jo vodijo v hišo. Gorje hiši, ki jo sprejme!

Posnemajte Devico najčistejšo, kličite v skušnjavah in nevarnostih njeno sveto ime in zmagali boste. Čujte in zapomnite si, mladeniči in dekleta: Ne razuzdanci, ki zasmehujejo čistost in sramežljivost kot preprostost, ampak najčistejša Devica Marija vam je dana za zgled in vodnico. "Blagor človeku, ki njo posluša in čuje pri njenih vratih vsak dan in pazi nanjo pri podbojih njenih duri. Kdor najde njo, najde življenje in prejme zveličanje od Gospoda."

Veselimo se torej, da imamo tako čisto, deviško Mater v nebesih in prosimo jo z otroškim zaupanjem, da nam pomaga v boju zoper vsako omadeževanje naše duše. Ako bi kdaj svojo dušo omadeževali, prosimo jo, da nam svojega božjega Sina nakloni, da nas s svojo predrago krvjo opere in očisti. V vseh skušnjavah pa zdihujmo k njej: S svojim svetim devištvom in neomadeževanim spočetjem, o Devica, očisti naše duše, naša srca!

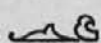
P. Alojzij, o.f.m.

Bogatejše življenje našega ljudstva je odvisno od poglobitve nraavnih in duhovnih vrednot. — **Roosevelt**

* * *

Ko bi se Marijina žalost med vse ljudi razdelila, bi vsi ljudje od te žalosti pomrli. — **Sv. Anzelm**

MISIJONSKI NAMENI ZA LETO 1948

OKTOBER:

Molimo za misijone na Malajske m otočju.

Posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijinemu

PREVZV. ŠKOF DR. GREGORIJ ROŽMAN

(To je pridiga, ki jo je Prezvzišeni imel pri lemontski groti za romanje Zveze oltarnih društev iz Clevelanda, 15. avgusta.)

ED prvo svetovno vojsko, dne dne 13. julija, l. 1917. je Marija, naša ljuba Gospa rožnega venca, fatimskim otrokom, Luciji, Frančišku in Jacinti izrazila željo, naj se ves svet posveti njenemu brezmadežnemu Srcu. Če se to zgodi, se bo Rusija spreobrnila in potem bo na svetu mir. Če se pa to ne bo storilo, bo brezbožna propaganda razširila tolikšne zmote po vsem svetu, ki bodo povzročile strašne vojske in preganjanje Cerkve. Mnogi bodo umrli mučeniške smrti. Sveti oče bo moral mnogo trpeti, nekateri narodi bodo uničeni.

To željo Marijino je izpolnil šele sedanjí papež po 25 letih dne 31. oktobra 1942. Zakaj tako pozno? Naročilo Marijino je bila skrivnost, ki je Lucija ni smela na splošno vsem povedati, le škofu in papežu jo je smela odkriti. Šele leta 1942. je Lucija na poziv škofa napisala naročilo Marijino in tako je postalo splošno.

Bog hodi svoja pota, ki jih mi mnogokrat ne razumemo. Posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijinemu ni samo enkratno opravljena posvetilna molitev, ampak je nova vez, s katero se mi navežemo na Marijo. In to se mora v vsem našem življenju poznati. Z Marijo povezani moramo misliti kakor Marija, delati kakor Marija, trpeti kakor Marija, vse z Jezusom in za Jezusa storiti kakor Marija. Posvetitev mora biti

važno in odločilno dejanje, ki globoko posega v naše mišljenje in življenje, ki nas z milostjo božjo spremeni in spreobrne. Te lepe sadove pa bo posvetitev imela le, če bodo naše duše na dejanje posvetitve temeljito pripravljene. Bog je pač videl, da leta 1917. duše ljudi na splošno še niso bile pripravljene, da bi sprejele vase milosti posvetitve, pa tudi naslednja leta še ni bilo videti sledov, da bi se bila človeška srca obrnila na boljše. Vse preveč so bila napolnjena s skrbmi za zemeljske zadeve, z grešnimi željami po uživanju in bogastvu.

Ko pa je šiba druge svetovne vojske milijonom ljudi uničila vso imetje, da so postali goli in lačni v svetu, tedaj so se prestrašene duše odprle božji milosti, tedaj se je dvignilo iz groze trepetajočih src silno hrepenenje po Bogu in njegovih dobrotah. To je bila pripravna ura za posvetitev. In sv. oče Pij XII. je v imenu vsega človeštva molil pretresujočo posvetilno molitev, ki je verna slika strašnega trpljenja druge svetovne vojske, in tako je ves človeški svet, vse ljudi, kristjane in pogane posvetil brezmadežnemu Srcu Marijinemu.

To posvetitev je potem še uradno potrdil v okrožnici o skrivnostnem telesu Kristusovem, katero je izdal 29. junija 1943. Nauk o skrivnostnem telesu Kristusovem nam pove, da smo vsi, ki smo krščeni, udje duhovnega telesa, katerega glava je Kristus. Iz njega prihaja nadnaravno življenje v nas, njegove

ude. Tako smo čudovito lepo in skrivnostno povezani po milosti s Kristusom pa tudi med seboj, saj smo vsi deležni istega božjega življenja in božjega vodstva, kakor so udje našega telesa vsi oživljeni od naše duše in so vsi skupaj povezani med seboj ter vsak svojo službo opravlja v prid celemu telesu. Sv. oče na koncu svoje okrožnice na kratko opisuje nalogo in vlogo, ki jo ima Marija v tem skrivnostnem telesu Kristusovem. Pri tem omenja, da je Mariji posvetil vse ljudi in tako to posvetitev znova potrjuje v uradni listini, katero je izdal kot vrhovni učitelj in Kristusov namestnik. Za vse čase do konca sveta je s tem posvetitev uradno in slovesno razglašena in potrjena.

Končno je papež leta 1944. upeljal nov praznik brezmadežnega Srca Marijinega in ga postavil na osmino Marijinega vnebovzjetja dne 22. avgusta. Tako je spomin na posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijinemu vključen v cerkveno leto in v bogoslužje Cerkve, da se tega dogodka vsako leto spomnimo in posvetitev obnovimo.

Vse to je novo v katoliški Cerkvi. S posvetitvijo smo stopili v novo milosti polno zvezo z Marijo.

Naša dolžnost do Matere Marije

Marija je spočela in rodila Sina božjega, ne zase kot druge matere rode svoje otroke ampak za vse ljudi. Jezus ni bil samo in izključno njen. Jezus je njen, a je tudi naš. Kajti Sin božji je po Mariji prišel na svet, da je Odrešenik vseh ljudi, da je glava skrivnostnega telesa, katerega udje naj bi bili vsi ljudje. Nam vsem ga je rodila, nam vsem ga je dala.

Ko ji je nadangel Gabriel prinesel božje oznanilo, da jo je Bog izbral za Mater svojemu Sinu, tedaj je ona kot zastopnica vsega grešnega človeštva, ki je željno pričakovalo odrešenje, privoli-la božjemu načrtu in rekla: Zgodi se mi po Tvoji besedi. S tem je izrazila, da je pripravljena sodelovati z Odrešenikom, z njim vred trpeti in se žrtvovati za odrešenje vseh ljudi. Marija je Jezusa vzredila in odgojila za nas, za vse ljudi. Ko je po volji Očetovi zapustil tihi Nazaret in hodil po vsej deželi, učil, tolažil in čudeže delal, se mu je Marija nekako odpovedala in ga dala na razpolago vsem ljudem. Odpovedala se je sladki navzočnosti in bližini njegovi, prepustila ga je ljudskim množicam. Samevala je v hišici nazareški, Jezusa pa spremljala s svojimi gorečimi molitvami in žrtvami svojega ljubečega materinskega srca.

Pod križem, na katerem je trpel in umiral njen in naš Jezus, je zopet zastopala vse človeštvo. Popolnoma se je združila z njegovim trpljenjem v isti namen, v katerega se je On daroval nebeškemu Očetu, da je vse skupaj, Jezusovo in Marijino trpljenje, bila ena sama daritev v odrešenje vseh ljudi. Zdaj je njena skrb in njena največja želja, da bi na nobenem človeku to trpljenje ne bilo zgubljeno, ampak bi si vsi prisvojili neizčrpne sadove milosti, ki jih je Jezus zaslužil z njenim sodelovanjem vsem ljudem.

Tako smo vsi ljudje dolžniki Marijini. Dolžni smo ji hvaležnost in vdanost kot svoji Materi, kot naši zastopnici in posredovalki pri njenem Sinu. Izraz naše hvaležnosti je posvetitev njenemu brezmadežnemu Srcu, ker ji s tem izpol-

nimo njeno srčno željo in priznamo, da smo njeni dolžniki v toliki meri, da ji vso večnost ne moremo povrniti, kar je za nas in naše zveličanje storila, ko nam je Jezusa rodila in se z njim vred za nas v trpljenju Bogu darovala.

To dolžnost je v imenu vsega človeštva izpolnil sv. oče Pij XII., ko je vse ljudi poln zaupanja posvetil brezmadežnemu Srcu Marijinemu. V posvetilni molitvi jo imenuje "Pomočnico kristjanov" in "Pribežališče človeškega rodu".

Ali je sv. oče smel in mogel to storiti v imenu vseh ljudi, ne samo katoličanov? Noben vladar, noben državni predsednik, noben voditelj naroda ne more govoriti v imenu vsega človeštva. To more in sme le namestnik Kristusov, kateremu je bila dana vsa oblast v nebesih in na zemlji in kateri je poklical vse ljudi v svojo Cerkev. To more storiti le tisti, ki je naslednik sv. Petra in ki ima isto neomejeno oblast kot prvi poveljar Cerkve, kateremu je Jezus rekel: "Karkoli boš zavezal na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih." V moči te besede Jezusove nas je sv. oče posvetil Marijinemu brezmadežnemu Srcu, je spletel novo vez, s katero nas je navezal na njeno brezmadežno Srce in ta vez drži in velja tudi v nebesih pri Bogu. Ta vez je vez milosti, sveta ter skrivnostna duhovna vez, ki nas grešnike veže na Brezmadežno, na ono, ki je bila brez izvirnega greha od prvega hipa, ko je bila njena duša ustvarjena, je že bila polna milosti. Naše duše so dobile milost šele, ko smo bili krščeni. Na to brezmadežno Srce, ki se blišči in žari od početka v nepopisni lepoti posvečujoče milosti, ki je najsvetejšemu Srcu Jezusovemu najbolj podobno, smo sedaj s posve-

titvijo navezani. To se pravi: S posvečitvijo se odpovedujemo grehu in se prostovoljno in radi vključujemo v tok posvečujoče milosti, ki prihaja v naše duše iz Jezusovega Srca po Marijinem posredovanju. Vkljub svoji slabosti in vkljub strahu, da bi mogli zopet kdaj pasti v greh in izgubiti milost, smo se posvetili, ker trdno zaupamo, da nam bo Brezmadežna sprosila vso pomoč, ki jo potrebujemo, da v milosti vztrajamo.

Praktične posledice posvečitve za nas osebno

Kristus nas je s svojo smrtjo odrešil, a nam to osebno nič ne koristi, če milosti odrešenja ne sprejmemo. Neizčrpna reka Jezusove milosti teče vsak trenutek mimo nas, zajeti iz te reke moramo sami. Če ne zajemamo, gre milost mimo nas brez koristi in brez sadu za nas. Tako je tudi s posvečenjem brezmadežnemu Srcu Marijinemu. Sv. oče je vse

DARITEV

*Daritev bodi ti življenje celo:
oltar najlepši je — srca oltar,
ljubezen sveta v njem — nebeški žar,
Gospodu žrtva — vsako dobro delo.
O, da srce gojilo bi vsekdar
ta sveti žar, naj živo bi gorelo,
enako kresu vedno ti plamtelo,
Bogu in domu žigalo vreden dar!
Odločno odpovej se svoji sreči,
goreče išči drugim jo doseči,
živeti vrli mož ne sme zase.
Iz bratov sreče njemu sreča klije,
veselje ljudsko njemu v oku sije,
in tuja solza mu moči srce!*

Simon Gregorčič

ljudi posvetil, a da bo posvetitev za vsakega človeka učinkovita in koristna, se mora vsak z vsem srcem in iz proste volje pridružiti tej posvetitvi s tem, da sam v svojem imenu ponovi posvetitev in se tako tudi sam osebno posveti brezmadežnemu Srcu Marijinemu in stopi z Marijo v novo sveto zvezo. Ne samo vsak zase, tudi družine, župnije in škofije kot celota, naj se vključijo papeževi posvetitvi in tako iz sebe obnove vez s katero je papež ves človeški rod na Marijo navezal.

Vsako leto sv. oče ponavlja vabilo in poziv, da bi se verniki, župnije in škofije po vsem svetu pridružile njegovi posvetitvi in Mariji omogočili, da bi mogla obljubo, dano v Fatimi, čim preje izpolniti, da pride doba miru na svet.

Dokler naše duše niso pripravljene, Marija svoje obljube ne more izpolniti.

Torej sledi za nas dvojna dolžnost:

1. Da se vsak osebno posveti brezmadežnemu Srcu Marijinemu in se tako pridruži prostovoljno in resno papeževi posvetitvi. Najlepše in najbolj prav in po želji sv. očeta bo, če se cele družine posvete. Vsi člani družine po skupnem sv. obhajilu pred podobo Marijino, ki jo ima pač vsaka družina, iskreno in pobožno moli posvetilno molitev: ali papeževu, s katero je posvetil človeški rod, ali pa s posebno molitvijo za posvetitev družin ki so jo izdali nekateri škofi za svoje škofije. Glavno je, da se posvetimo odkrito in iskreno in iz proste volje v ljubezni in zaupanju do naše Matere Marije.

SV. FRANČIŠEK ASIŠKI. OČE VSEH FRANČIŠKANOV

Naš oče sv. Frančišek je imel posebno ljubezen do živali, v katerih je videl delo božjih rok. Njegov praznik obhajamo na 4. oktobra.

Kdor se tako sam posveti in družine, ki so se posvetile, naj delajo na to, da se bodo še druge družine posvetile in naj se obrnejo na svoje dušne pastirje s prošnjo, da se vsa župnija v cerkvi s primerno pripravo posveti brezmadežnemu Srcu Marijinemu. Tudi posamezna društva katoliška in cerkvena, naj se posvetijo, da bo vse delovanje teh društev Mariji darovano in po njenem Srcu Bogu samemu.

2. Druga dolžnost pa je, da po Marijini izrecni želji opravljamo pobožnost prvih sobot. Marija želi to pobožnost v častno zadoščenje za vse žalitve proti njenemu brezmadežnemu Srcu. Dvojne vrste so te žalitve: ene so žalitve, s katerimi ljudje Marijo naravnost žalijo, na primer, da njeno ime po nemarnem imenujejo, ali da ne verujejo vsega, kar nas Cerkev o Mariji uči, da njene odlike tajijo, jih smešijo in podobno. Vsaka žalitev Marijina je žalitev Boga samega, ker Bog je Marijo odlikoval, jo pripravil za vredno Mater svojemu Sinu, zato pade vsaka žalitev Marijina na Boga samega. Druge žalitve Marijine pa so vsi grehi, s katerimi se Bog žali, saj vsaka žalitev Jezusa zaboli tudi njo, ki je njegova Mati. Za obojno vrsto žalitev zadostujemo brezmadežnemu Srcu Marijinemu in po njej neskončno svetemu Bogu s tem, da opravljamo pobožnost prvih sobot.

Za to pobožnost je dala Marija posebno obljubo: Tistim, ki bodo pet mesecev zapored prvo soboto obhajali po njeni želji, bo ob smrtni uri na poseben način ob strani stala in jim ob tej odločilni uri pomagala, da srečno v milosti božji umrjejo.

Kako se opravlja pobožnost prvih sobot?

a. Opravimo spoved in prejmemo sv. obhajilo v ta namen.

b. Delajmo Mariji družino en četrt ure s tem da preišljujemo skrivnosti svetega rožnega venca. To se pravi, da molimo ali en del rožnega venca in preišljujemo po svoji zmožnosti petere skrivnosti eno za drugo, med tem ko molimo deset zdravamarij, ali pa preišljujemo samo eno skrivnost dalje časa in se tako mudimo pri Mariji in potem do konca zmolimo ostali del rožnega venca.

c. Naložimo si prostovoljno kakšno žrtev ki jo Mariji darujemo po njenem namenu. Take male žrtve so: zjutraj hitreje vstanemo, da pravočasno prejmemo sv. obhajilo, da smo v družini ali v službi bolj prijazni postrežljivi in uslužni, da kake trpke besede ne izrečemo, da si pritrngamo kaj pri jedi, posebno če nam kaj posebno diši, otroci po svoje in starejši spet po svoje, vse pa iz ljubezni do Marije. Take male žrtve bodo stoterno po Mariji povrnjene.

Pač nobeden ne bo dvomil, da prinaša ta pobožnost velik blagoslov in da nas polagoma notranje spremeni tako, da postajemo vedno bolj vredni svete in milostne zveze z Marijo brezmadežno Devico. Zakaj torej ne bi izpolnili Mariji njeno ljubo željo?

Vse veje državne sreče se posuše, če korenine bolehajo. Korenina državne sreče pa se imenuje pravica in pravičnost. Njun varuh pa je — vera. — Škof Sailer

LILJA IZ RAJA

27. Kraljica apostolov

O ŽIVLJENJU preblazene Device Marije po vnebohodu Sinovem do njene smrti, kakor tudi o njeni smrti, nimamo ne v evangelijih, ne v Dejanjih apostolov nobenega sporočila, izvzemši kratko opazko v Dejanjih: "Vsi ti so bili ene misli, stanovitni v molitvi, z ženami in Marijo, materjo Jezusovo, in z brati njegovimi." Vse, kar vemo o njej, vemo samo iz ustnih sporočil apostolov in prvih kristjanov, ki so od njih prešla na naslednje rodove in potem počasi v ves katoliški svet od stoletja do stoletja, o katerih so razni cerkveni pisatelji v vseh dobah pisali. Tudi razni spomeniki, kakor cerkve, sveti kraji, posvečeni spominu raznih dogodkov iz njenega življenja, nam o marsičem spričujejo potrjujejo ustna izročila. Vse je pa več ali manj samo sklepanje, kako je najbrže bilo in moralo biti tako in ne drugače.

Pravkar omenjeno kratko sporočilo v Dejanjih apostolov pa daje zanesljivo podlago za vsa ta sklepanja ustnih sporočil in poročil pisateljev. Kaže nam jasno, da se Marija po Jezusovem vnebohodu ni ločila od apostolov, učencev in prvih kristjanov v Jeruzalemu in Palestini temveč da je takoj nastopila svojo veliko nalogo, katero je dobila od Sina kot "Pomoč kristjanov", zlasti pa kot "Kraljica apostolov" in "Kraljica mučencev", toraj kot mati prvotne Jezusove Cerkve, Jezusovega kraljestva

na zemlji, pa tudi kot mati celega človeškega rodu.

V svojem občevanju s Sinom Jezusom, ko se ji je po svojem vstajenju pogosto prikazoval, ji je gotovo dal vsa navodila za to veliko nalogo. Gotovo ji ni prikril, kar je velikokrat povedal že apostolom in tudi javno ljudstvu, da bodo nastopili težki časi za vse, ki bodo njegovi po veri vanj, da bodo zlasti apostoli "jokali in žalovali", da bodo preganjani, mučeni in slednjič umrli mučeniške smrti. Pa ne samo apostoli in oznanjevalci evangelija, temveč tudi vsi verniki. Vse to pa je Mariji dalo veliko nalogo kot matere vernikov, da bodo pri nji dobivali tolažbe, pa tudi moči in junaštva, da bodo vse pretrpeli junaško in srčno.

Posebno velika pa bo njena naloga kot "Kraljica apostolov". Prav zato pa naj tudi ona, dasi milosti polna, prejme sv. Duha skupaj z apostoli, da bo mogla to veliko nalogo tudi izvrševati v celi meri.

Ko se je zato vrnila z Oljske gore z apostoli po Jezusovem vnebohodu v mesto, so šli vsi skupaj v zgornjo sobo zadnje večerje pri Markovih, kjer so nastopili desetdnevno pripravo na приход sv. Duha, kateri se je pridružila tudi Marija, kakor nam pripovedujejo Dejanja apostolov takoj v prvem poglavju.

Poleg velike molitve in posta so porabili teh deset dni zlasti za razgovore o Jezusu in njegovem življenju in nauku

in delovanju. Vsaj do njegovega vstajenja je bila njih vera v Jezusovo božanstvo, da je Bog, zelo slaba in omahljiva. Kar niso se mogli oprostiti pričakovanja, da bo obnovil židovsko svetno kraljestvo, da bodo oni njegovi prvi kraljevski najvišji uradniki nove države uživali velike službe in časti pred svetom. To so jasno pokazali na Oljski gori na veliki četrtek ponoči, ko so ga v njegovih najtežjih urah življenja tako sramotno zapustili in se razbežali. Vse te nade so se jim pa razpršile šele na veliki petek, ko so Jezusa videli na Golgoti pribitega na križ, umorjenega in pokopanega. Gotovo so bili zelo razočarani, potrti, pa tudi polni težkih dvomov, če se niso morda zmotili v svojem Učeniku, če so prav naredili, da so mu sledili, če ni bila to njih velika zmota? Ko je Gospod vstal in se jim začel prikazovati in jim dokazal na mnoge razne načine, da je živ, in sicer živ tudi po telesu in v telesu, ki je bilo pribito na križ in tam umorjeno, ne samo kot Bog, šele tedaj se jim je začela vračati vera v njegovo božanstvo, ki jim je rastla iz dneva v dan.

Zato je bila pa nujna potreba sedaj, da so iz stališča te sedanje nove vere v njegovo božanstvo, prešli v svojih razgovorih o vsem, kar gledali tri leta, kar so slišali in česar so bili priča, na kar so pa do sedaj gledali vse bolj iz njih napačnega pojmovanja, da bo obnovil židovsko svetno kraljestvo. Vse to morajo sedaj sami dobro razumeti in vedeti, da bodo mogli ponesti v širni svet, vsem narodom sveta kot sveti evangelij Jezusov. Da je bilo tako, nam pripovedujejo Dejanja apostolov, da so bili "vsi ene misli", da so mesto Jude izdajalca izvolili namestnika sv. Matijo.

Tudi je gotovo, da do tedaj še niso vedeli veliko ali morda prav nič o vseh velikih dogodkih ob njegovem oznanenju in rojstvu, o dogodkih, katere je doživela in prešla njegova Mati Marija: o zaroki z Jožefom, o njenem oznanjenju, o obiskovanju tete Elizabete, o dogodkih v Betlehemu, o begu v Egipt in o njegovem skritem življenju do 30tega leta, ko je nastopil svojo javno službo in si jih izbral za svoje spremljevalce, priče vsega, kar je storil in učil, in za apostole, da bodo vse to ponesli širom sveta v ves človeški rod za vse čase do konca sveta. Pred nastopom Jezusovim v javnosti njegove Matere Marije sploh poznali niso. V vseh treh letih njegovega javnega učenja je pa ostala popolnoma v ozadju, da jo evangelisti sploh samo nekajkrat omenjajo. Šele ob njegovem trpljenju je nastopila, takrat ko je nastopila s Sinom kot soodrešenica človeškega rodu.

Vendar pa morajo nujno biti dobro poučeni tudi o vsem tem in morajo vse vedeti, ker so vsi ti dogodki silno važni za vero v njegovo božanstvo.

Tu je pa bila Marijina prva naloga kot "Kraljica apostolov", postati je mo-

HOJA ZA MARIJO

Čemu si napuhnjen, ošaben in prevzeten, ki danes živiš, jutri že zbolíš in umrješ, ter si črvom v jed?

Nihče ni na te mislil, ko te še ni bilo, in kmalu po svoji smrti boš pozabljen, kakor bi te nikdar ne bilo na svetu.

Znižaj svojo nečimernost v ponižnost, ako želiš kdaj tja priti, kamor sem prišla jaz, in kjer me zdaj srečno proslavljajo vsi rodovi.

Hodi torej za mano ter bodi ponižen, iz srca ponižen.

rala nekako "apostol apostolov", da jih je potrdila še bolj v njih veri v Jezusa kot Boga Sina, kot Odrešenika sveta. In koliko jim je imela povedati! Gotovo so hoteli vedeti vse te dogodke v vseh njih podrobnostih, ki so del njihovega evangelija. Prišlo bo tudi preganjanje, ko bo treba z mučeništvom pričati o Jezusu kot Bogu Sinu. Kako bodo mogli ostati tako junaški, tako trdni v svoji veri? Poznati ga morajo popolnoma, poznati vse dogodke njegovega prihoda na svet, o čemur je pa vedela samo njegova mati Marija.

Po vsem tem pa, kar so apostoli slišali od Marije o dogodkih njegovega učlovečenja, je pa jasno, da so sedaj apostoli vse drugače gledali na Marijo, njegovo Mater, kakor preje. Preje so jo poznali samo kot "mater preroka iz Nazareta". Toda sedaj jim je pa stopila v njih dušah v vsej njeni vzvišenosti njenega božjega materinstva, v časti Matere Boga Sina. Zato so gotovo poslušali vsa njena pripovedovanja z vsem spoštovanjem, pa jih tudi sprejeli v vsej njih resničnosti, saj jih jim je pripovedovala, ne kot navadna zemeljska mati, temveč kot Mati božja, tako vzvišena nad vse druge matere in žene, da, kot

HOJA ZA KRISTUSOM

Zaničevati ne smemo vednosti in znanosti, katere si bodi, ker je sama na sebi dobra in po božji volji, toda zmerom sta boljša čista vest in lepo življenje.

Ker bi bili pa mnogi rajši učeni nego bogoljubni, zato se dostikrat zmotijo in ne obrode skoro nič ali celo malo sadu.

Ko se približa sodni dan, nas prav gotovo ne bodo vprašali, kaj smo brali, marveč kaj smo storili; ne, kako smo lepo govorili, ampak kako smo pobožno živeli.

"blagoslovljena med vsemi ženami", katero "bodo blagrovali vsi rodovi do konca sveta."

Tako je pa nastalo novo razmerje med Marijo in apostoli, razmerje božje Matere njih božjega Odrešenika, Boga Sina, razmerje "Kraljice apostolov", razmerje njihove matere do njih, otrok Jezusa Kristusa, tako pa tudi kot voditeljice in svetovalke vsega njihovega velikega dela ustanavljanja Kristusovega kraljestva na zemlji, svete Jezusove Cerkve.

Marija jim gotovo ni opustila govoriti tudi o težkih časih, ki jih čakajo pri njih apostolskem delovanju. Opozorila jih je na mnoge Jezusove napovedi teh težkih dni, da so jih vse drugače razumeli, kakor preje. Sicer so se vsega tega pred prihodom sv. Duha zelo bali in bili vsi prestrašeni. Zato so se pa toliko bolj oklenili Jezusove Matere, sedaj njih matere in kraljice. Razumeli so v polnem obsegu, zakaj jim je Gospod umirajoč na križu izročil Marijo za mater, nje pa po sv. Janezu njej kot njene otroke. Vsaki dan so se bolj čutili med seboj kot ena Kristusova družina, katero družni materinsko srce njih božje Matere Marije. Vse to jim je gotovo budilo v duši zaupanje do Marije, ki jim je dajalo pogum in srčnost. Kot otroci so se čutili pod njenim varstvom varne. Mati jih bo branila in varovala.

Tako je pa Marija za apostole postala že tistih deset dni to, kar je danes za celi človeški rod — Mati in Kraljica človeškega rodu, božja Mati in naša soodrešenica.

K.

Kdor smrti nikdar ne pozabi, bo zmagal, kadar pride. — Sv. Gregor

48. NEPREVIDENA SMRT

1. Nič ni tako gotovo, kakor je smrt. Pa nič ni tako negotovo kot ura smrti. Gotovo je, da je Gospod vsakemu določil leto in uro smrti, za katero pa ne ve. In to je Bog modro storil, da jo je skrnil, zato da smo vedno pripravljene za odhod.

Molitev:

Zahvalim se Ti, o Jezus, da si me čakal in me nisi poklical iz tega življenja v stanju smrtnega greha. Celo preostalo življenje bom objokoval svoje zločine. Ljubil Te bom iz vse svoje moči. Vem, da moram umreti, zato se bom s Tvojo milostjo pripravljaj na dobro smrt.

2. Jezus nas opominja na uro naše smrti. Kdaj bo prišla? Takrat ko jo bomo najmanj pričakovali. "Ob uri, ko ne mislite, bo prišel Sin človekov (Luk. 12:40)." "Ako nas torej," pravi sv. Bernard, "vsaki čas lahko smrt pobere iz tega življenja, bodimo na njo vedno pripravljene in imejmo svoje račune v redu."

Molitev:

O Jezus, ne bom čakal trenutka svoje smrti, da se dam Tebi. Ti si rekel, da Te bodo gotovo našli, ki Te bodo iskali. Daj mi, da Te najdem. Obžalujem svoje grehe in Te ne bom žalil nikdar več.

3. Ko si v skušnjavi, dragi kristjan,

da naj storiš greh, češ saj se ga boš jutri lahko spovedal, reči sam sebi: "Toda kdo pa ve, če ni ta trenutek zadnji? In če ta trenutek storim greh, pa me smrt prehití, kaj bo z menoj?" O Bog, koliko nesrečnih grešnikov je smrt zagrabila v dejanju zadovoljevanja kaki strupeni nasladi. Pa ti bo hudobni duh dejal: "Ta nesreča tebe ne bo zadela." Odgovori mu: "Kaj pa če me? Kaj bo z menoj?"

Molitev:

O Bog, ali se meni lahko ne zgodi, kar se je zgodilo toliko nesrečnim grešnikom? Koliko jih je v peklu za najmanjše grehe, kakor sem jih pa jaz storil. Zahvalim se Ti, o Jezus, da si s tako potrpežljivostjo čakal name in da si mi dal spoznanje. Zmotil sem se, ko sem Te pozabljal. Smrt bi bila že lahko moja kazen. Ker mi pa daješ še časa, v prihodnje nočem misliti na nič drugega, kakor na to, da Te bom ljubil.

In Ti, Marija, podpiraj me s svojo prošnjo.

49. PEKEL JE VEČEN

1. Ako bi peklen ne bil večni, bi ne bil peklen. Kazen, ki ne traja daljši čas, ni stroga kazen. Nasprotno pa postane neznosna še lažja kazen, če traja daljši čas. Ko bi bil kdo primoran celo svoje življenje gledati isto gledališko predstavo, ali poslušati isto godbo, kako bi

to prestal? Kaj mora šele biti v peklu in trpeti njegove muke? In to celo večnost! Norost bi bila za enodneвно prijetnost obsoditi se dati živega v ogenj. Ali ni enako norost za trenutno čutno ugodje, ki more trajati samo trenutek, pa biti obsojen v ogenj pekla, čigar žrtve umirajo vsaki trenutek, pa vendar nikoli ne umro?

Molitev:

O Bog, ohrani me v svoji milosti! Gorje mi, če bi se, obrnil od Tebe po tolikem usmiljenju, s katerim si postopal z menoj! Ohrani me, o Bog, in obvaruj tolike nesreče.

2. Prebudimo svojo spečo vero! Gotovo je, da je pogubljeni za vedno izgubljen, brez najmanjše nade, da bi se rešil iz večnega uničenja. "Ti pojdejo v večno trpljenje (Mt. 25:46)." Kdor enkrat stopi v ječo pekla, nikdar več ne bo prišel iz nje. Drugače bi se grešnici tolažili z upanjem in bi rekli: "Kdo ve, morda se nas bo Bog vendar neki dan usmilil in nas rešil?" Toda ne! Dobro vedo, da pekla ne bo nikdar konec in da

SRCE — OLTAR

*Tvoja duša, ljubo dete,
bodi kakor lep oltar;
nanj polagaj misli svete,
grešnih misli pa nikdar.*

*Voščénice v belem krogu
na oltarju r' amene,
želje, avigajoče k Bogu,
v prséh tvojih naj gore.*

*A ljubezen do Očeta,
ki prebiva vrh neba,
ta nad vse ti bodi sveta,
bodi — večna luč sveta.*

Anton Medved

bodo morali trpeti te muke tako dolgo, dokler bo Bog ostal Bog.

Molitev:

Moj dragi Zveličar, le predobro vem, da sem si s svojo preteklostjo zapravil milost in se obsodil v pekel. Ne vem, če pa si mi odpustil. Hiti mi odpustiti, o Jezus, ker bridko obžalujem svoje žalitve proti Tebi. Ne dovoli, da bi Te še kdaj žalil.

3. V tem življenju je smrt najbolj strašna stvar. Toda v peklu pa je najbolj zaželjena. Tam pogubljeni hrepe in koprne po njej, pa ne morejo umreti. "In tiste dni bodo ljudje iskali smrti, pa je ne bodo našli (Raz. 9:6)." Ali pa ni tam, v kraju trpljenja nikogar, ki bi imel sočutje z njimi? Ne, vsi jih sovražijo in se vesele njihovega trpljenja brez vsake polajšave. Tromba božje pravice neprestano doni in jim trobi na ušesa strašne besede: "Vsekdar! Nikdar! Vsekdar! Nikdar!"

Molitev:

O Jezus, zaslužil sem, da bi bil že prištet v število teh nesrečnih. Pa Ti si me obvaroval, da nisem že padel v pekel. Ohrani me v bodoče, da ne bom padel v greh, ki me edini lahko obsodi v ta kraj gorja. O, nikdar več ne dovoli, da bi še kdaj postal Tvoj sovražnik! Ljubim Te, o neskončna Dobrota, in mi je žal, da sem Te žalil. Odpusti mi! Ker sem si pa zaslužil, da bi gorel vekomaj v ognju pekla, mi daj raje, da bom vekomaj gorel z ognjem Tvoje ljubezni.

O Marija, v Tvojo mogočno priprošnjo zaupam.

50. NEGOTOVOST MILOSTI

1. "Ne odkladaj spreobrnjenja h Gospodu, ker bo njegova jeza prišla nenedoma in v času maščevanja Te bo uničil (Prid. 5:9)." Gospod nas opominja,

naj se hitro spreobrnemo, če hočemo biti zveličani. Ako svoje spreobrnjenje odkladamo od dne do dne, bo prišel dan maščevanja, ko nas Bog ne bo več klical in ne več čakal. Smrt nas bo prehitela v grehu in ne bo mogoče uteči večnemu pogubljenju. Tako nas Bog svari, ker nas ljubi in noče, da bi se pogubili.

Molitev :

Prepričan sem, o Bog, da Ti želiš moje zveličanje. Vem, da Ti želiš postopati z menoj po svojem usmiljenju. Zato je moj sklep, Te nič več ne prezirati.

2. Žalibog pa za toliko ljudi ta svarila božja so v življenju postala že v peklu najkrutejši meč, ki prebada njih duše. Kolikor večja so bila božja usmiljenja, toliko večji so pa tudi njih zločini.

Molitev :

Ako bi me Ti, o Jezus, že obsodil v peklo, kakor sem si zaslužil, kako velika bi bila moja kazen, ker so bile Tvoje milosti in dobrote do mene tako številne. Ne, ne bom Ti več nehvaležen. Povej mi, kaj Ti je všeč in ubogal Te bom v vseh stvarih. Obžalujem, da sem Te samo tolikokrat žalil. V prihodnje ne bom več skušal ugajati sebi, temveč samo Tebi, moj Bog in moje edino Dobro.

3. Kako so ljudje skrbni za svoje posvetne zadeve! Pri tem pa kako nemarni v zadevah večnosti! Ako ima kdo dobiti kak denar, kako se posluži vsake možnosti, da ga dobi čimprej. "Kdo ve, kaj se lahko zgodi?" si pravi. In vendar zakaj jih toliko preživi mesece in leta v grehah? Zato ker ne govore enako, ko gre za dušo. "Kdo ve, kaj se lahko zgodi?" Ako izgubimo denar pa naj ga je še več, še ni vse izgubljeno. Ako pa izgubimo dušo, je vse izgubljeno in sicer

za vedno, brez upanja da bi jo še kdaj nazaj dobili.

Molitev :

Moj ljubljeni Zveličar, Ti si mi dal življenje, da bi bil vreden Tvoje milosti. Pa sem vendar to milost tolikokrat zavrgel na ljubo nekaj, kar je vredno manj kot nič. Odpusti mi to, o neskončna Dobrota, ker mi je žal iz dna svojega srca, da sem to storil. Želim Te ljubiti do skrajnosti svoje zmožnosti. Ljubim Te, moje najvišje Dobro. Ljubim Te bolj kot samega sebe. Ne dovoli, o Bog, da bi Te še kdaj nehal ljubiti.

O Marija, sveta Kraljica, varuj me.

SALOMONOVİ PREGOVORI

Pojdi k mravlji, lenuh, in oglej si njene poti in uči se modrosti.

Četudi nima vodnika, ne učenika, ne zapovednika, vendar si pripravlja polati živeža in nabira ob žetvi, kar bo jedla.

Doklej boš spal, lenuh? Kdaj boš vstal od svojega spanja?

Malo boš spal, malo boš dremal, malo boš roke sklenil, da bi spal, in prišlo bo popomanjkanje kakor popotnik in uboštvo kakor oborožen človek.

NA VRHU

*Pogreza se sonce za skalne vrhove.
V daljavi umirajo zvonci
in mukajo krave.*

*Obrisi gora in meglene daljave
potaplajo v barve se nove;
modričast je zastor postalo obzorje . . .*

*Križ tiho kraljuje nad božjo naravo,
na žice napete pa veter igra:
kot strune na harfi brnele bi slavo
— Gospodu narave . . .*

Fr. Bazilij. o.f.m.

APOSTOL GOBAVCEV. — Gornja slika kaže francoskega duhovnika, Rev. Peter d'Orgeval Dubouchet, ki spada v družbo presvetih Src Jezusa in Marije. Ta duhovnik je 21 let deloval med gobavci na otoku Molokai v Tihem oceanu, kjer je svetovno znani oče Damijan pred njim deloval, toda je zdaj prestar za to delo in mora v pokoj. Rad bi bil pri gobavcih do smrti.

Z RIBO PLAČUJEJO. — Katoliška misijonska sestra (na desni) v Indiji drži dolgo ribo, katero ji je dala indijska ženska kot znak hvaležnosti za postrežbo v bolnišnici, ki jo oskrbujejo dotične sestre.

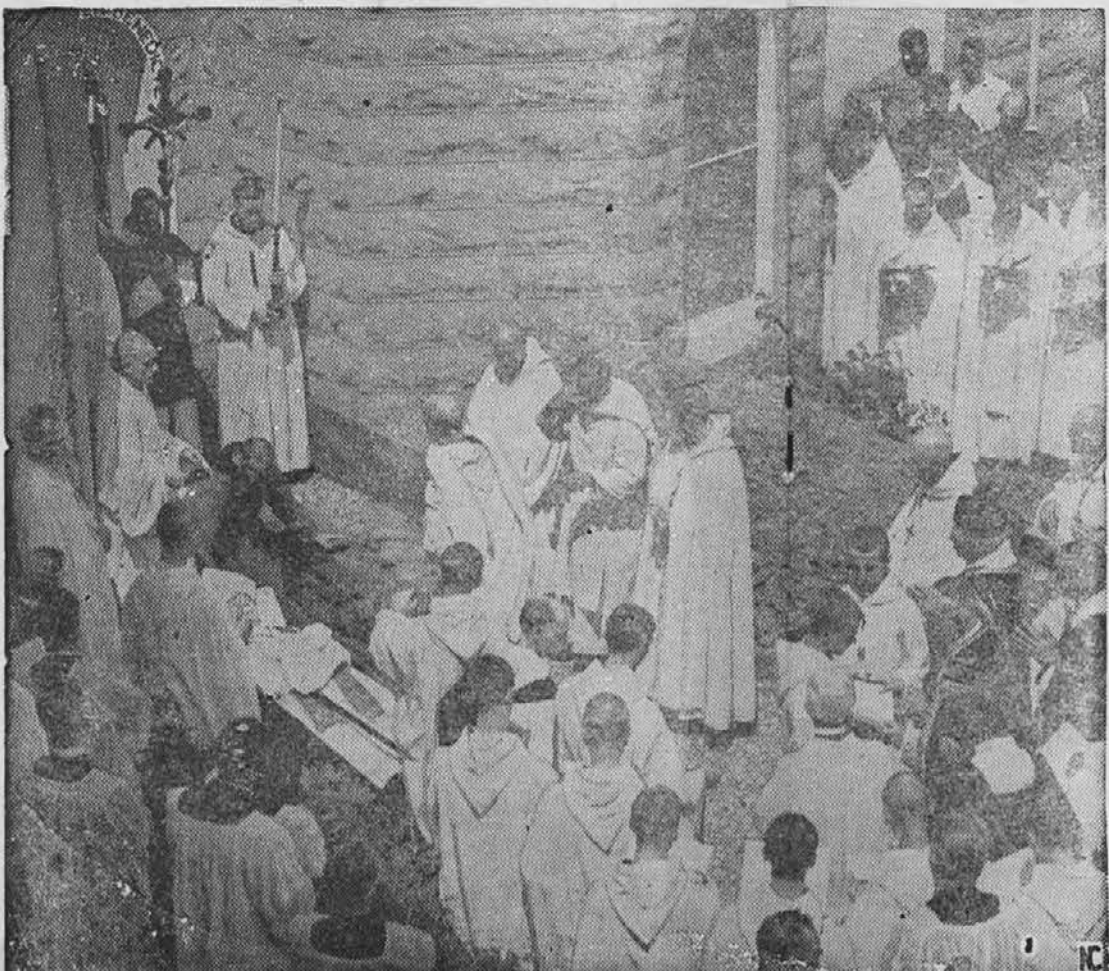

FORD GRE V MISIJONE. — Rev. James White iz družbe sv. Duha (na sredi v sliki) je deloval kot misijonar v Afriki v okraju Tanganyika deset let, ko mu je prišla misel v glavo, da bi bilo lepo, če bi imel Ford "truk" za svoja misijonska potovanja. Domov je prišel v Ameriko v mesto Philadelphia in je povedal prijateljem, kaj želi. Farani njegove rojstne fare so hitro nabrali potrebni denar in Father White si je mogel kupiti Ford, ki ga na sliki vidite. Policaj mu kaže pot v Afriko, deset tisoč milj oddaljeno.

MARIJI POLOŽILA VENEC NA GLAVO. — Ste že brali o nevenljivem vencu rož na Marijinem kipu v nekem angleškem mestu. Ta venec je Mariji na glavo položila osem letna Pauline Byrne, ki jo vidite na sliki. Ondotni župnik pravi, da je deklica zelo dober otrok, je pobožna in ljubi Meter božjo.

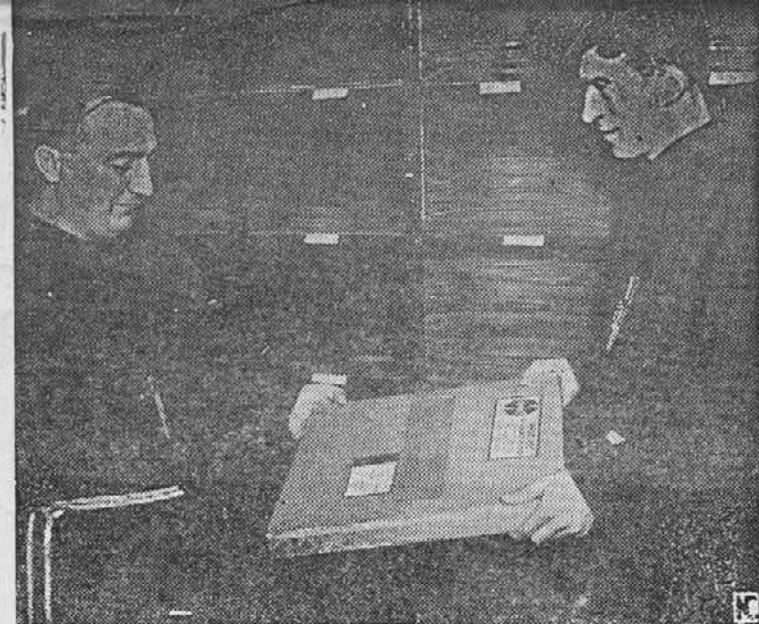

SVOJEGA OPATA POKOPLJEJO. — Trapisti v svetovno znani opatiji Gethsemani v državi Kentucky so zgubili svojega očeta opata, ki je pred kratkim umrl. V sliki vidite menihe, ki so se zbrali okoli groba za zadnje pogrebne obrede. Ti trapisti spuščajo svoje umrle sobrate v grob brez vsake krstie; kar spustijo mrtvo truplo v zemljo in ga pokrijejo s prstjo.

NAČRTE DELAJO ZA SVETO LETO 1950. — Poseben odbor škofov, monsignorjev in duhovnikov je bil izvoljen, da kuje načrte za sveto leto 1950. Ta odbor se vidi na sliki, ko ima svojo prvo sejo. Seji predseduje ameriški škof O'Connor iz škofije Scranton, Pa., ki je obenem predsednik severno-ameriškega kongrega v Rimu.

OB MESTNI ULICI. — Kip sv. Frančiška asiškega, ki ga vidite na spodnji sliki, stoji na uličnem vogalu v mestu Los Angeles, Calif. Ondotni nadškof McIntyre je pred kratkim blagoslovil kip in potem nagovoril dva tisoč ljudi v bližnji frančiškanski cerkvi sv. Jožefa

ZA MARIJINO IZVOLJENKO. — Očetje družbe zadoščenja v mestu Garrison, N. Y., so napravili fonografsko ploščo, na kateri je dramatizirana povest o prikaznih Mater božje pri Fatimi. Na sliki vidite, da jo imajo dobro zavito, ker jo pošiljajo v Portugalsko k sestri Mariji brezmadežnega Srca, ki je bila ena izmed treh otrok, katerim se je Marija prikazala leta 1917.

AMERIŠKI MORNARJI PRI SV. OČETU. — Sv. oče papež Pij XII. pozdravlja ameriške mornarje, ki jih je sprejel v avdijenco v velikem številu. Sv. oče ve veliko o Združenih državah Amerike in zato rad vpraša fante, iz katerega mesta so; večkrat zna kaj povedati o dotičnem mestu.

Marijin venec še svež. — Čudoviti venec rumenih rož, oziroma vrtnic, s katerimi so na Angleškem kronali Marijin kip maja meseca, l. 1947, je še vedno svež in ni na njem nobenega znamenja, da se bodo vrtnice posušile. Kip z vencem se nahaja v Marijini cerkvi v mestu Heaton Norris v škofiji Stockport. O tem smo že enkrat ali dvakrat pisali v tem listu.

Je sedaj že skoraj osemnajst mesecev, odkar je bil venec položen na Marijino glavo. Angleški časopisi že dolgo skušajo razložiti čudoviti dogodek po raznih naravnih načinih, toda vse zastonj — ne morejo dognati, zakaj so rože še tako sveže, kot so bile na dan, ko so bile kupljene v cvetličarni. Mnogi ljudje, ki se bojijo vsega, kar diši po čudežu, ponujajo raznovrstne razlage za dolgotrajno svežost teh rož in nekatere razlage so res smešne. Tako na pr. je neki študent na univerzi razlagal, da so rože najbrže pognale korenine v lesu kipa (kip je namreč iz lesa narejen) in da iz tega lesa dobivajo moč.

Katoliške cerkvene oblasti še niso izdale nobene izjave glede čudovitega dogodka. V tem oziru so zmerom zelo previdne. Če je Bog res storil čudež, bo to že postalo jasno; če je pa kaka sleparija zraven, bo že prišla na beli dan.

V Rim za sveto leto. — Ko je sv. oče papež Pij XII. pro-

P. Martin, o.f.m.

glasil sveto leto za leto 1950, so mnogi Amerikanci začeli delati načrte za romanje v Rim v svetem letu. In ker bodo romarji prišli v Rim na stotisoče za to sveto leto, razne zidarske tvrdke v Rimu delajo načrte za nove hotele, da bo dovolj stanovanja in prenočišča za te romarje. Napravilo se bo tudi novo letališče, kajti mnogi bodo gotovo prispeli po letalu.

Po tristo letih. — Pred tristo leti je mnogo katoličanov, posebno duhovnikov, umrlo mučeniško smrt na Angleškem, kjer je protestantstvo prevzelo celo deželo. Iz onega časa je neka rodbina, Holden po imenu, ohranila krvavi mašni plašč, ki ga je nosil Father Philip Holden, ko so ga angleški vojaki napadli in ubili med sv. mašo.

Pred kratkim je Father Francis Holden, redemptorist in potomec Fathra Philipa Holdena, med sv. mašo nosil oni krvavi plašč, ki se ni bil rabil vseh preteklih tristo let.

Rodbina Holden, ki je vedno imela duhovnike, je ohranila tudi lobanjo mučeniškovo in njegov kelih, ki ga je moral tolikokrat skrivaj s seboj vzeti iz enega kraja v družega, dokler ga niso pri sv. maši zasačile krivoverške oblasti.

Kaj če bi . . . ? — Kaj bi se zgodilo, če bi morale katoliške redovne sestre v Zdr. državah Amerike kar naenkrat prenehati z vsem svojim delom po šolah, bolnišnicah, sirotišnicah, itd.?

Le pogledajte, kaj bi se zgodilo:

Štiriinpetdeset tisoč deklet v 123 katoliških kolegijih bi bilo brez učiteljic; en pol milijona fantov in deklet bi moralo v javne necerkvene višje šole; devetsto tisoč fantov in deklet po javnih šolah bi bilo brez verskega nauka; nad dva milijona dečkov in deklic po župnijskih šolah bi bilo brez učiteljic; petinštirideset tisoč sirot po sirotišnicah bi bilo zapuščenih in šestnajst tisoč zašlih otrok bi moralo nazaj v svet na stara grešna pota; dvaindvajset tisoč starih ljudi bi bilo brez oskrbovanja in brez pomoči; okoli štiri milijone bolnikov bi moralo zapustiti katoliške bolnišnice, v katerih se zdaj nahajajo; štiriintrideset mladih bolničark bi ne dobilo vzgoje od katoliških učiteljic.

Moderni apostol. — Po italijanskih mestih in vaseh pridiguje dandanes p. Riccardo Lombardi, jezuit, ki

ga poslušala naenkrat kar na stotisoče ljudi. Pravijo, da od časa sv. Frančiška asiškega niso ondodni ljudje poslušali tako pretresljivih govorov, kot jih poslušajo danes iz ust Fathra Lombardija.

Kar pa najbolj zavzema ljudstvo, je prerokba Fathra Lombardija, da bo kmalu brezbožna vlada v Rusiji poražena in da Cerkev in svet bosta kmalu nastopila novo zlato dobo, v kateri bo vladala krščanska ljubezen.

Father Lombardi, ki je bledega obraza, bolehen, in ne spi veliko, moli kar cele ure zaporedoma in za živčevje ima navadno samo kuhan riž. Živo čuti, da je vedno pri njem Jezus Kristus. Za svoje misijonsko pridigovanje nima nobenih posebnih načrtov. S seboj ne nosi denarja.

Če ga kdo vpraša, odkod izvira vsa njegova moč in navdušenje, se trka na prsi in odgovori: "Nisem jaz, ki vse to delam, ampak je Jezus."

Prvi katoliški škof na Kitajskem. — Frančiškan Janez Montecorvino je pred skoraj 700 leti ustanovil prvi katoliški misijon na Kitajskem in je bil od rimske stolice pozneje povišan v prvega katoliškega škofa v kitajski deželi.

Leta 1294. je papež Nikolaj IV. (prvi frančiškanski papež) poslal Janeza Montecorvino na Kitajsko, papež Klemen V. pa ga je l. 1308. postavil za nadškofa v

Pekingu. Ta misijonar se ni samo dobro navadil kitajskega jezika, marveč je celo prestavil novi testament in psalme v kitajščino. Umrli je v Pekingu l. 1328.

Letos obhajajo frančiškani spomin na 700. obletnico rojstva Janeza Montecorvino.

Katoliški črnici v Ameriki. — Zanimivo je vedeti, koliko črncev imamo, ki spadajo v katoliško Cerkev tu v Združenih državah Amerike.

Koncem leta 1947 je bilo vse skupaj okoli 15 milijonov črncev v Ameriki, dočim je bilo izmed teh samo 343.830 katoliških. Lansko leto je ameriška katoliška Cerkev pridobila 7.963 novih izmed črncev, kar je največje število v zgodovini.

Katoliški črnici imajo 395 cerkva v Ameriki in 292 katoliških šol. Deset bolnišnic v Ameriki je izključno za črne katoličane.

Nameni za sveto leto. — Sv. oče papež Pij XII. je lastnoročno zapisal štiri namene, ki jih naj imajo romarji, ko pridejo v Rim za sveto leto v letu 1950. Ti nameni so:

1. Posvečenje duš po molitvi in pokori in neomajna vera v Kristusa in njegovo Cerkev.

2. Delovanje za mir in za obvarovanje svetih krajev v sv. deželi.

3. Obramba Cerkve zoper

neprestane napade njenih sovražnikov in molitve za pravo vero poganom in onim, ki tavajo v zmoti in so brez Boga.

4. Dejanska socialna pravičnost, ki se pokaže v dobrodelnosti do ubogih in revnih.

Družinsko sv. obhajilo. — V mestu Liverpool na Angleškem v fari sv. Gerarda je ondodni župnik vpeljal družinsko sv. obhajilo, tako da namreč vsa družina prejme sv. obhajilo, ko kak otrok družine naredi svoje prvo sveto obhajilo. Radi tega je zdaj desetkrat toliko obhajil kot poprej.

Štirikrat na leto imajo v v oni fari družinsko prvo sv. obhajilo. Veliko dobrega je že prišlo iz tega.

Za proglašenje ameriških mučencev. — Škof Gannon iz škofije Erie, Pa., je odpoštoval v Rim, da naprosi sv. očeta, naj za blažene proglašijo vse mučence, ki so dali življenje za vero na ameriških tleh v prvi dobi ameriške zgodovine. Njegova prošnja vključuje 116 mučencev, ki so umrli v 16 raznih državah in v Alaski.

Ako sv. oče sprejme prošnjo in dotične mučence proglašijo za blažene, bi to ne bilo prvič v zgodovini. Saj je papež Leon XIII. proglasil 77 misijonarjev - mučencev, ki so umrli na Kitajskem. in papež Pij XI. je za blažene proglasil 136 angleških mučencev, ki so umrli za časa protestantske revolucije.

S križem in sidrom

ZGODBA FRIDERIKA BARAGE
OB GORNJEM JEZERU

□

Spisal James K. Jamison

□

Prestavil p. Bernard, o.f.m.

SEDEMNAJSTO POGlavJE

PIERRE Crebassa se je bil rodil v pokrajini Rdeče Reke (Red River). Eden staršev je bil indijanskega rodu, drugi francoskega. Oče ga je poslal v šole v Montrealu. Pozneje se je mladi mož nastanil ob Gornjem jezeru in stopil v službo pri "The American Fur Company". Več let ni imel stalnega mesta, ampak ga je bilo najti zdaj tu, zdaj tam, kakor je pač zahtevala služba. Končno je postal kompanijski načelnik trgovske postojanke v L'Ansu. Po nekaj letih je kupil to postojanko od kompanije in je začel trgovati na svojo roko.

Neki dan v juniju 1843. se je pojavil oče Baraga v Pierrovi trgovini. Pojavil se je nepričakovano in brez poprejšnjega naznanila. Ko je misijonar

razložil Pierru svoje namere in načrte, je trgovec takoj začel preurejevati svoje trgovsko poslopje. Najlepšo sobo je prepustil Baragu za kapelo in obenem šolo za bodoče spreobrnjence.

Crebassova trgovina je stala na vzhodni obali znanega nam zaliva. Father Baraga je imel v mislih, da si ogleda kar mogoče natančno vso jezersko obalo, preden bi si izbral prostor za stalno naselitev. Prva dva tedna v tistem mesecu juniju se je seznanjal z Indijanci v neposredni bližini. Pierre ga je pa vsak dan vzel s svojim čolnom na jezero in ga prepeljal navzgor in navzdol ob obali. Razkazoval mu je to in ono, zraven pa dajal nasvete, ki naj bi Baragu pripomogli k lažji izbiri iskanega prostora.

Končno se je Baraga odločil za za-

padno obalo zaliva. Ni bila samo ena reč, ki je odločila to izbiro. V La Pointu je imel v svoji župniji mnogo Kanadčanov poleg Indijancev, toda tu naj bo nova cerkev in župnija zgolj za Indijance. Taka je bila namera. Radi tega mora stati nova cerkev na prostoru, ki bo primerno oddaljen od vseh stikov z belokožci. Zato je Baraga nalašč postavil vodno gladino velikega zaliva kakor močno steno med svojo novo postojanko in Pierrovo tržišče. In to kljub temu, da mu je bil Crebassa dober prijatelj. Vrhu tega je moral misijonar gledati za svetom, ki bo poceni, pa vendar dovolj rodovitno za obdelovanje. Ko si je končno izbral primeren svet, mu ga je dala vlada zastonj. Indijancem je bil ta kraj prav na roko, zakaj že poprej so si pogosto postavljali na njem svoja taborišča. Baraga je dal novemu kraju ime Assinins. Tako se je imenoval domači indijanci poglavar in njemu v čast naj bi se kraj tako nazival. Ta poglavar je bil zdaj že kristjan in zelo dober kristjan. Do konca svojega življenja je ostal Baragu najboljši prijatelj. Še danes se ta kraj imenuje Assinins. Še zmerom je precej osamljen in posvečen krščanskemu dobrodu, kakor si ga je Baraga zamislil pred sto leti.

Baraga je takrat vedel bolj ko katerikoli drugi človek, da je za ustanovitev nove misijonske postaje potrebno vse kaj več kot izbira primerne kraja. Dobiti je bilo treba raznih uradnih papirjev, nato zgraditi cerkev, šolo in župnišče. Pozneje mora nastati tu nova indijanska vas. Indijance bo treba pregovoriti, da se začno ondi naseljevati. Svet treba očistiti in pripraviti za

obdelovanje. Misijonar pa ni imel nič denarja.

Tako je Baraga razmišljal svoj položaj, ko je sedel sam samcat v sobi Crebassovega stanovanja. Nenadoma so se odprla vrata in sam Pierre je stal na pragu.

“Hitro, hitro, oče! Mali deček Louis Osagi se mora krstiti. Bojim se, da umira.”

Louis Osagi je imel šest let. Father Baraga ga je krstil, obdan od cele družine, ki je klečala na tleh in opazovala sveto opravilo.

Dva dni pozneje je bil pogreb. Ko je stal misijonar ob robu majhnega groba, ga je obšlo kakor neko čudno videnje. Zdelo se mu je, da sedi v svoji sobi daleč onkraj morja. Pred njim je pisalna miza. Na njej leži nedokončano pismo, ki ga piše Baraga neznanemu škofu daleč za morjem. Ravno je bil vrgel na papir naslednji stavek: “Končno sem začul čisto jasno vabljivi glas iz daljave, ki me kliče na sveto misijonsko delo.” Baraga se je zbudil iz videnja ob majhnem grobu in pogledal okoli sebe. Pred seboj je imel gručo molčečih Indijancev. Za njimi se razprostiral redek gozd in skozi vejevje dreves je videl valovanje blestečih voda v jezerskem zalivu. Postal mu je popolnoma jasno, da je to tisti kraj, kamor ga je takrat klical Bog.

* * *

V L'Ansu ni bilo moža kot je bil Joseph Default, ki naj bi vodil gradnjo poslopij za novo misijonsko postojanko. Tudi ni bilo prijaznih Kanadcev, da bi poprijeli s svojimi voljnimi tesar-skimi sekirami. Baraga je mislil na La Pointe in globoko zavzdihnil, ko se je zavedel, da pri vsej podjetnosti Assi-

nins v enem letu ne bo imel take cerkve, kot jo je bil dobil La Pointe v enem tednu.

Denarja ni bilo, delavcev ni bilo. V pismu na Leopoldinsko družbo je bil povedal tako: "L'Anse je neprijazen kraj, žalosten in gol, če ga primerjam z La Pointom. Prav nikakih lagodnosti nimam tu, večinoma se komaj preživim." Dolgčas mu je postajalo po klepetavih Kanadcih, ki so mu tako radi pomagali in postregli, če so le mogli. Zdaj pa zdaj ga je obšla bojazen, da se loteva obdelovanja duhovnega polja, ki je popolno-

To podobo sv. Alojzija je Frederick Baraga sam lastnoročno naslikal, ko je bil kaplan v šmartinski cerkvi pri Kranju.

ma nerodovitno. Na misel se mu je sililo mnenje dr. Borupa o L'Ansu in njegovih ljudeh. Pogum mu je upadal. Upadal mu je kak dan vse bolj ko kdaj poprej, odkar je bil v misijonih.

Moral si je dopovedovati, da Bog gleda v prvi vrsti na dober namen in na to, koliko se človek potrudi. Če bo iz te moke kaj kruha, to je v božjih rokah, ne človeških. Lastnoročno je gradil novo cerkev, vsak dan po nekoliko, le tu pa tam mu je bilo v pomoč nekaj Indijancev. Včasih pa bolj v napotje, ker niso znali rabiti orodja belih ljudi. Vmes je

Baraga po več ur na dan poučeval v šoli. Potem je po cele ure premolil in se bavil z dušnopastirskimi opravili. Kljub vsem mnogim drugim opravkom je cerkev rasla. Rasla je dostikrat v polmrazu poletnih večerov, včasih tudi ob luninem svitu ponoči.

Počasi so se Indijanci privajali delu. Tekom poletja 1844 je Baraga z njihovo pomočjo postavil 15 majhnih hišic iz drevesnih brun. Vsaka je imela ob sebi precejšnjo zaplato zemlje za obdelovanje. Misijonar je že imel izbranih 15 indijanskih družin, ki so se imele preseliti v te kočice. Toda to je bil samo začetek večjega načrta. Pri tem načrtu se je dobro zavedal, da Indijancem v Assininsu ne sme naprtiti civilizacije belega človeka v vsem njenem obsegu. Prvič je bilo to nemogoče, drugič bi pa on tega ne storil, čeprav bi bilo mogoče. Indijanci so imeli prirojene nagnjenosti, ki so bile naravnost občudovanja vredne. Na drugi strani so bili popolnoma brez moči, da bi obstali pred napredujočim prodiranjem belcev. Barago je globoko pretresalo silno uboštvo Indijancev. Toda tako siromašni so bili zlasti radi tega, ker niso imeli smisla za preskrbo v naprej. Tu je hotel misijonar zastaviti svoje delo. Vsaj za dolgo in neusmiljeno zimo naj bi si preskrbeli nekaj zaloge. Poleti se je dalo naloviti na primer sila rib, ki bi jih mogli nasoliti ali okaditi ter tako spraviti za zimo. Rodovitna zemlja bi mogla založiti indijanske družine z raznimi pridelki, ki se dajo spraviti za zimo. In ljudje sami bi bili v lesenih hišicah na varnem, da bi postali bolj odporni zoper bolezen, umazanost in mraz. Največji poudarek pri civiliziranju Indijancev bo treba polagati na to, da sončnega po-

letja ne smejo prelenariti. Polagoma bi se vendar utegnili privaditi misli, da se jim je treba postaviti na lastne noge. Kakor hitro bi imeli občutek, da niso popolnoma odvisni od pomoči drugih, bi bili že tudi zavarovani zoper pohujševanje in izžemanje od strani belokožcev.

Tako je Baraga postal nekaj več ko samo pastir indijanskih duš. Postal je civilizator svoje črede. Osebnost je gledal na to, da so Indijanci res očistili svet okoli svojih hišic, ga prekopal in posadili. Sam jim je preskrbel semena, sam jih je učil delati na njivah — in največ tega dela je tudi on sam opravi.

Proti koncu septembra je bila cerkev pod streho in pripravljena za blagoslovitev. Bila je majhno poslopje iz drevesnih brun in nobene lepote v smislu kulturnega človeka ni imela na sebi. Pa še tako se je Baraga zadolžil pri American Fur Company, preden je bila cerkev končana. Toda Leopoldinska družba mu je poslala lepo svoto denarja, v blagu pa oltarne prte, kelih, monštranco, obhajilni kelih in kadilnico. Tudi rožnih vencev in križcev je prišlo precej čez morje.

Novo cerkev je Baraga posvetil Najsvetejšemu Imenu Jezusovemu.

* * *

V nekem pogledu je bil L'Anse podoben La Pointu. Tudi sem so prihajali od časa do časa Indijanci od vseh strani. Tako je imel Baraga stike tudi z drugimi, ne zgolj s tistimi, ki so stalno ondi prebivali. V poletnih mesecih so številne procesije Indijancev romale v Sault Ste. Marie in na otok Mackinac. To je bilo v tradiciji trgovine s kožami in vse kolonialne vlade so delile darove

Indijancem na otoku Mackinac. Toda ta romanja so se nadaljevala še v poznejših letih, ko ni bilo za to nobenega pravega razloga. Mnogo teh indijanskih romarjev se je ustavljalo za nekaj dni v L'Ansu. Baraga je iskal med njimi take družine, ki bi se bile voljne naseliti za stalno v njegovi naselbini.

Navzdol proti jugu je bila indijanska naselbina v Lac Vieux Desert. Tudi ti so prihajali gor h Gornjemu jezeru in pot jih je vodila skozi L'Anse. Ta naselbina bi se mogla imenovati nekako "predmestje" L'Ansa, zakaj obe naselbini sta si bili v najbližjem krvnem sorodstvu. Baraga se je torej zlasti teh oprijel in upal, da bo dobil med njimi novih naseljencev za L'Anse.

Pa če se je Baraga še tako skušal držati zgolj svojih Indijancev in ostati daleč od mrgolenja in prerivanja ob bližnjih rudokopih, ni se mu popolnoma posrečilo. Kmalu je uvidel, da postaja vpliv belih na Indijance vse premočan. Dovolj žalostnih izkušenj je imel dobri mož v krajih, kjer je še imela trgovina s kožami neomejeno oblast. Toda nikjer niso beli s tako nesramnostjo spravljali med Indijance žganja in jih tako očitno opajali, kakor se je to začelo goditi v L'Ansu. Zgodilo se je celo, da se je prodaja žganja vsilila prav v Baragovo misijonsko naselbino. Ta nesramnost se mu je zdela tako velika, da ga je zgrabila v dno duše.

ZAHVALE

Zahvaljujejo se Bogu, presv. Srcu Jezusovemu, sv. Družini, Mariji Pomagaj, škofu Baragu za pridobljene milosti:

Mrs. George Kotze, Frances Gradisar, Mr. Mrs. M. Spehar.

IZ MEDENEGA PIKNIKA

Sledeči so oni srečni, ki dobijo posebno pošiljko medu:

- ANTON RUDMAN, Butte, Mont.
 TERESA ROLICH, Butte, Mont.
 CAROL HENNEBERRY, Joliet, Ill.
 THERESA BALAZIC, Chicago, Ill.
 IVAN FABJAN, BETHLEHEM, Pa.
 MR. J. RESMAN, Chicago, Ill.
 ANNA BUCAR, Joliet, Ill.
 MR. MRS. M. GYURA, Chicago, Ill.
 MRS. T. NAROBÉ, Cleveland, O.
 ANDREW GLAVACH, Chicago, Ill.
 JOSEPH KNAFELC, Chicago, Ill.
 ANTON MRAMOR, No. Braddock, Pa.
 MATH NOVAK, Pueblo, Colo.
 FRANCES SARDOCH, Cicero, Ill.
 EMIL KAHOUN, Cleveland, O.
 FRANK MOSKRIC, Joliet, Ill.
 FRANCES KAUCIČ, Cleveland, O.
 NICK KEKICH, Whiting, Ind.
 MRS. M. KOESKO, Aurora, Minn.
 JACOB TURSICH, Chicago, Ill.
 MARY JURINČIČ, Panama City, Fla.
 JOHN ASSEG, Euclid, O.
 RAYMOND HOSTA, Cleveland, O.
 ALPHONSE HASSEL, Ottawa, Ill.
 JACOB JELSOVAR, Herminie, Pa.
 MARY ANZICH, Pueblo, Colo.
 ANNE WARREN, Detroit, Mich.
 IGNAC NAKRST, Brooklyn, N. Y.
 ROSE JAKSA, Cleveland, O.
 P. STEFANICH, Joliet, Ill.
 MARY STREKAL, Cleveland, O.
 PETER MAJERLE, Kansas City, Kans.
 JOHN LOGAR, Ely, Minn.
 FRANCES AVSEC, Joliet, Ill.
 JUSTINE VELICH, Cleveland, O.
 CATHERINE TOMC, Cleveland, O.
 DOLORES VIDIC, Cleveland, O.
 JOSEPH TRAIBER, Chicago, Ill.
 ANTON KOBE, Chicago, Ill.
 MARY PROSTER, Euclid, O.
 MARY BRODARICH, Chicago, Ill.
 MRS. JENNIE HUSICH, Youngstown, O.
 JOSEPH FURLAN, Uniontown, Pa.
 MR. FRANK SELAK, New York, N. Y.
 ANGELA POLIS, Cleveland, O.
 ANTON GRDINA, Cleveland, O.
 FRANCES BRANCEL, Cleveland, O.
 FRANK BECJAN, Bedford, O.
 URSULA POLANC, Cleveland, O.
 JENNIE LENARSIC, Cleveland, O.
 ANGELA SIMONIC, Lorain, O.
 AGNES SERNEL, Cleveland, O.
- MARY HOHTE, Milwaukee, Wis.
 ALMA FRANKOVICH, Kansas City, Kans.
 FRANK BOSH, Baden, Pa.
 MATH GRILL, Chicago, Ill.
 FRANCES MAROLT, Milwaukee, Wis.
 FRANCES KOVAČIČ, Cleveland, O.
 LEO JURJEVEC, Chicago, Ill.
 K. MAROVICH, Chicago, Ill.
 CATHERINE NOVAK, Calumet, Mich.
 JENNIE GUSTINČIČ, Cleveland, O.
 STELLA KORECKO, Cleveland, O.
 LOUISE POJE, Cleveland, O.
 JENNIE ZORKO, Cleveland, O.
 MARY ZALAR, No. Chicago, Ill.
 .S. SULLIVAN, San Francisco, Calif.
 JACOB CESAR, San Francisco, Calif.
 FRANK BAMBICK, Chicago, Ill.
 MARY MADRONICH, Detroit, Mich.
 FRANCES SKUBIČ, Ely, Minn.
 MARY GORUP, Steelton, Pa.
 LUDWIG KOŠNIK, Chicago, Ill.
 ANTONIA BERCE, Chicago, Ill.
 THERESA PETERLIN, Vandling, Pa.
 JOHN RAPES, Niles, Mich.
 MARY SNEDIC, Willard, Wis.
 MR. M. CURL, Brooklyn, N. Y.
 MARY ŠEBENIK, Cleveland, O.
 MARY JANKOVICH, Canon City, Colo.
 JENNIE SHINE, Warren, O.
 URSULA SKOFLJANEC, Chicago, Ill.
 APOLONIA TREVEN, So. Chicago, Ill.
 FRANCES TURK, Indianapolis, Ind.
 JOHN PLUT, Calumet, Mich.
 ANNA BRAIDICH, Pueblo, Colo.
 JOSEPH ZORKO, Chicago, Ill.
 FRANCES PUST, Cleveland, O.
 CATHERINE PRISTOPEC, Stanton, Ill.
 ANNA BAN, Geneva, O.
 MARTIN SVETE, No. Chicago, Ill.
 MRS. PEYE ENCUL, Pueblo, Colo.
 BARTHOLOMEW ZANKAR, Cleveland, O.
 ROSE JANZEVICH, Euclid, O.
 MARY CERAR, Brooklyn, N. Y.
 ANTON STERK, Sheboygan, Wis.
 MR. MIKETICH, Detroit, Mich.
 MARIE FERK, Lemont, Ill.
 MIKE LEGAN, Gowanda, N. Y.
 JOSEPH VOGRIC, Brooklyn, N. Y.
 AGNES GASPER, Bridgeport, Conn.
 S. F. JAKOPIN, Lorain, O.
 GEORGE HORVAT, Hart, Mich.
 MARY CERVAN, Cleveland, O.

Romarska sezona je prešla in pustila pri nas samo najlepše vtise o globoki veri in goreči pobožnosti naših dobrih slovenskih ljudi. Človek se kar nehote vpraša: Odkod ta globoka vera? Kako da so jo naši ljudje ohranili tako živo in neomajno skozi vsa ta leta, odkar so prišli v Ameriko? Jasno je, da jim je bila vera globoko ukoreninjena že v mladosti, sezidana je bila na trdni, nerazrušljivi podlagi.

Govorimo seveda predvsem o veri naših starejših ljudi. In to nam vzbuja drugo vprašanje: Ali ne bi mogli tudi naši mladi ljudje, rojeni tu v Ameriki od sloven-

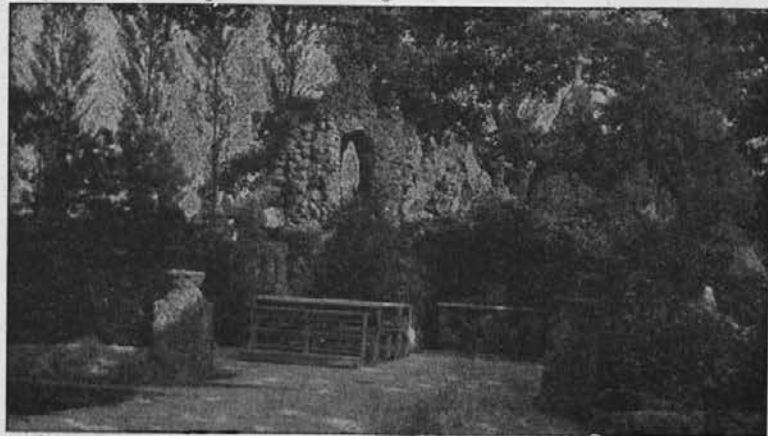
skih staršev, pokazati enako vero in gorečnost? Opazili smo posebno letos, da vedno pride nekaj mladih ljudi k našim romanjem, in gotovo je veliko takih, ki bi radi prišli, ampak mogoče čutijo, da niso naša romanja zanje, da so namreč bolj za starejše Slovence.

Da bi ugodili željam in potrebam naših mlajših Slovencev, bi radi že drugo leto vpeljali romanje, ki bo predvsem zanje, in vse pobožnosti, pridige, itd., bi bile v angleškem jeziku. Tako bi naši mladi ljudje dobili več koristi za dušo iz takega romanja, četudi drugače že znajo nekaj slovenščine. Kako se Vam ta ideja dopade? Vi, starši in starejši Slovenci, lahko povejte vašim mladim o našem namenu za angleško romanje za mlade ljudi prihodnje leto. Upamo, da bo ta ideja dobro sprejeta.

●
"Teško sem šla, Father, ker me noga boli, toda srce mi ni dalo miru. Morala sem še enkrat videti in obiskati brezijansko Mater božjo."

Tako je govorila neka izmed romaric, ki so prišle iz Clevelanda za 15. avgusta. Kar opravičevala se je, da nas ne misli nadlegovati, ampak da je prišla pozdravit samo svojo nebeško Mater.

Da, to so naše dobre in skromne slovenske matere, doma v starem kraju in tukaj. Srce jim ne da miru, dokler ne poromajo k Mariji, kjer mati pove Materi, kaj ji teži srce. Pa so sklenile žene od Zveze oltarnih društev

v Clevelandu, da skupno obiščejo lemontsko Marijo Pomagaj na praznik njene-ga vnebovzvetja. Tudi ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana so sklenile podjetne žene povabiti, da tako naredijo pravo romanje, kot nekoč doma.

Dolga in utrudljiva je bila nočna vožnja z vlakom iz Clevelanda do Chicage, toda navajene že tolikih žrtev, jim ni bilo nič težko ostati tešč do Lemonta. Naj bo iz ljubezni do Marije, da me bo raje uslišala, je vsaka govorila v svojem srcu. S tremi busi so se v soboto zjutraj, na 14. avgusta, sem pripeljele pred Marijino svetišče ter takoj odšle k njej, da jo pozdravijo s pesmijo:

O Marija, naša Mati,
mi sem k Tebi prišlo smo...

Med tiho mašo prevzvišene-ga gospoda škofa, se je dvigala pesem za pesmijo pred Marijin prestol. Ona pa jih je tako tiho in ljubko gledala iz oltarja, kot more to le naša slovenska Kraljica. Med sv. mašo je bilo skupno sv. obhajilo vseh romaric, ki jih je bilo preko 115, torej precej več kot lanskoleto.

Popoldne je voditeljica romanja, Mrs. Katie Roberts povabila g. škofa med matere zbrane kar na prostem pod hrastom pred našim samostanom. Se mu je zahvalila, da se je odzval njihovemu povabilu ter predstavila odbor Zveze oltarnih društev. Ob tej priliki so odbornice po Prevzvišenem izročile Mrs. Schneider zlat

križec za njeno zlato poroko. Prevzvišeni je prav po domače govoril zbranim romaricam in potem še tudi posameznim. Nato so žene opravile križev pot v lepi dolinici slovenskih šolskih sester pri gričku Assisi.

Zvečer so se zbrale v cerkvi, kjer jih je nagovoril p. Alojzij Medic. Vzpodbujal jih je, naj vse svoje žrtve tega romanja darujejo Mariji, ki jih bo nagradila z milostmi, za katere jo prosijo. Nato se je razvila lepa procesija z lučkami na hribček k groti. Romarske pesmi Mariji na čast so se vrstile ena za drugo med Marijinimi litanijami in ob glasu zvona pri groti je odmevala v noč ona prelepa: Zvonovi zvonijo, premilo pojo . . .

Na praznik sam, 15. avgusta, je bila zjutraj škofova maša in skupno sv. obhajilo. Ob enajsti uri dopoldne se je zbralo preko 200 romarjev za sv. mašo, ki jo je pri groti daroval lemontski gvardijan, p. Andrej Svete. Slišali so pridigo prevz. škofa Rožmana, ki je govoril o želji Matere božje v Fatimi, da se naj njej posveti ves svet. Le po Marijinem srcu bomo svetu spet izprosili pravični mir narodom, je rekel g. škof. Njegovo pridigo lahko berete pod naslovom "Posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijinemu" na 5. strani te številke.

Ljudsko petje je vodila Mrs. Mary Jančar, ki je znala množico zediniti, tako da je bilo slišati kot da poje izučen cerkven zbor. Romari-

ce so sicer imele tudi svoj lastni pevski zbor in svojo organistinjo.

Le prehitro je mineval čas prijetnih ur pri Mariji in že je prihajal čas ločitve. Ob pol treh popoldne je bila v cerkvi molitvena ura, ki jo je vodil duhovni vodja tega romanja, Rev. Julij Slapšak, ki je bil tudi spremljevalec g. škofa. Ob koncu te molitvene ure je pristopil še Prevzvišeni k oltarju in dal vernikom svoj nadpastirski blagoslov.

Prišla je ura slovesa od Matere Marije. Ko je zadonela tožna romarska pesem:

Že slovesna ura bije,
da od Matere Marije
moram se ločiti zdaj,
zapustiti sveti kraj,

sta se dvignila Robertsov deček in Kenigova deklica, oba posebno oblečena, ter nesla pred Marijin oltar šopek cvetic v zahvalo za vse dobrote in v zadnje slovo. S solzami v očeh so jima sledile matere pred nebeško Kraljico ter jemale slovo, srce od srca. Govorilo je samo srce in oko se je solzilo. Vsaka je mislila: Bog ve, ali Te bom mogla še kdaj obiskati, ali Te bom že gledala v nebeški slavi.

V nedeljo, 8. avgusta, so sem priromali člani in članice družbe sv. Mohorja iz fare sv. Štefana v Chicagi. Sv. mašo je zanje daroval p. Kazimir Zakrajšek v naši cerkvi.

"Hvala Bogu in sv. Ambrožu, patronu čebelarjev,

tudi moj piknik je dobro uspel," se je v nedeljo zvečer, 5. sept., pohvalil Father John, lemontski čebelar. "Mora že biti dober moj med, ko ljudje tako drvijo za njim," se še nadalje hvali stari čebelar.

"Saj ljudje niso šli toliko na piknik, ampak bolj na zlati jubilej o. Kazimirja in da pozdravijo škofa ljubljanskega," se je oglasil nek drug hudomušnež. "No, hvala Bogu za vse. Lep dan je bil," je zaključil oče čebelar ter odšel k svojim čebelam, da jih potolaži, ker jim je vzel med.

Res je bil lep dan, so ugotavljali vsi Čikažani in drugi naši prijatelji, ki so prihiteli od blizu in daleč na to lepo slovesnost. In še posebno gospod škof je izrazil svojo veliko zadovoljnost, ko se je z nami pogovarjal zvečer, ko so že odšli romarji.

Moramo pa nekoliko bolj natančno opisati razvoj tega dneva onim, ki so bili samo v duhu tu pričujoči. Postavili so se Čikažani, ki so kar v busih v velikem številu s svojim cerkvenim zborom prispeli na naš praznik. Škof se ni nič čudil veliki množici, ki je pred groto čakala starega jubilanta, očeta Kazimirja; saj je vedel, da ga imajo ljudje radi. V imenu mladine je jubilanta pozdravila Miss Fraus, Mr. Leo Mladič je spregovoril v imenu slovenskih društev najsv. Imena, v imenu tretjega reda pa Mr. Trinko.

Pozdravno pesem so v znak hvaležnosti zapele slo-

venske sestre z grička Assisi, med sv. mašo so pa peli pevci in pevke od sv. Štefana.

Jubilant je bil ganjen nad toliko pozornostjo. Med sv. mašo sta mu stregla njegova dva bivša kaplana iz Ljubljane, p. Klavdij Okorn, o.f.m., zdaj kaplan pri sv. Štefanu v Chicagi, in p. Kallist Langerholc, o.f.m., ki stanuje tu v Lemontu.

Prevzvišeni škof Rožman je v lepem govoru orisal vso težavno pot ljudskega misionarja, ki jo je prehodil pod vodstvom svoje zaščitnice Preserske žalostne Materre božje. Z mladeniškim glasom je po maši jubilent ponovil še enkrat Bogu svoje redovne obljube in na koncu sta on in Prevzvišeni zapela zahvalno pesem.

Jubilantovi stari prijatelji in pijonirji okrog Ave Marije so se po maši zbrali v samostanski dvorani ter obujali spomine na svoje stare boje in zmage. Med tem je bil tudi slavnostni banket.

Naš gost g. škof je bil zelo

vesel med ameriškimi Slovenci in se je čudil, da so ljudje prišli k tej slavnosti tudi iz zelo oddaljenih krajev. Na hribčku so ljudje posedli po trati in se po svoje zabavali. Največ se jih je zbralo pri refanju ter potrpežljivo čakali, kdaj jih sreča pokliče.

P. Mirko Godina, o.f.m. conv., ki je iz Carey, Ohio, prihitel na jubilejno slovesnost, je zbral okoli sebe cel zbor samih starih "fantov" ter so celo popoldne prepevali narodne pesmi. Zbrali so se tudi Korošci v kvintet ter zapeli svojo "Gor čez izaro".

Prevzvišeni in naš jubilent sta hodila med to vrvečo množico in pozdravljanja ter predstavljanja ni bilo ne konca ne kraja. Med svojimi gosti smo imeli tudi Rev. J. Frkulja, ki je prišel pozdravit jubilanta iz Springfielda, Ill., in župnika iz So. Chicage, p. Aleksandra Urankarja, kakor tudi vojaškega kaplana Lojza Baznika iz Milwaukee.

Slika kaže mali del žensk iz klevelandskih oltarnih društev, ki so se zbrale okoli škofa Rožmana tukaj pred našim samostanom na 14. avgusta. Gospod škof stoji ravno pri velikem hrastu.

Vsi veseli nad tako lepo preživetim dnevom so se ljudje počasi odpravljali proti domu. Prevzvišenega pa je šele drugo jutro Rev. Julij Slapšak spremil v Cleveland.

Pomoči je bilo dosti za medeni piknik kakor tudi za romanje na 15. avgusta. Med onimi, ki so pomagali, so bili sledeči: Mrs. Pičman, Mr. in Mrs. John Petrovic, Mr. in Mrs. Joe Zorko, Mr. in Mrs. Stanley Kozek, Mr. in Mrs. Grimsich, Mrs. Čemažar in hči Angela, Mrs. Kozmach, Mrs. George Simic, Mr. Košnik, Mr. Sever, Frankie Korenchan, Jennie Bogolin, Mrs. Anton Bogolin, Jr., Mrs. Jablonski in hči Annette, Rose Marie Kaucic — vsi iz Chicage; Mrs. Jalovec, Argo, Ill.; Mrs. Križman, Mrs. Oblak, Mrs. Jakulin, Mrs. Hočever in hči Vikica, Dorothy Strekal, Mrs. Hoge (mati preč. p. Benedikta) — vse iz Clevelanda — in Mrs. Gracer iz Johnstowna, Pa. So bili gotovo tudi drugi, katerih imen se ravno zdaj ne spomnimo. Vsem iskren Bog plačaj!

Obiskovalcev je bilo veliko. Med onimi, ki so ostali pri nas več dni, so bili sledeči: Mr. in Mrs. Oblak (Cleveland), Mrs. Sedlak in sin Richard (Johnstown, Pa.), ki študira na St. Joseph Seminary, Westmont, Ill., Mrs. Gracer, Johnstown, Pa.), mati našega brata Ignacija, Mr. in Mrs. Mole in sin s svojo ženo (Cleveland), Martin Kuhar (Indiana), Mrs. Ka-

VEČNI POPOTNIK

Ta mesec lahko naročniki v mestih CHICAGO in JOLIET pričakujejo našega brata Antonina. Veselo svidenje ž njim.

rolina Hočever in hči Vikica (Cleveland), Dorothy Strekal (Cleveland), Mr. Valenčič in sin Eddie (Cleveland), Mr. in Mrs. Frank Hočever, starši našega brata Roberta, in hčerki Anna Marie in Mary Ann (Euclid, O.), Mrs. Marinčič (Indiana), Mr. in Mrs. Bahič (Euclid, O.); in še drugi . . .

V nedeljo 22. avgusta pa je Mrs. Narobe vodila skupino žensk sem iz Clevelanda (Collinwood) za privatno romanje.

Oni, ki so imeli srečo pri medenem pikniku, bodo dobili svoj med ob pripravnem času. Imena lahko najdete na 24. strani te številke. Nekateri, ki so bili tu za medeni piknik, so kar s seboj vzeli med, drugi pa bodo po pošti dobili.

Zelo hvaležni smo zastopnikom, naročnikom in vsem drugim, ki vedno dobivajo za nas nove naročnike. V preteklem letu smo dobili nad 400 novih naročnikov, kar je seveda zelo lepo število.

Ob tem času imamo dva molitvenika na razpolago za vas. Eden izmed teh je vam znan molitvenih MARIJA

POMAGAJ v velikem tisku, tako da je pripraven za stare ljudi, ki imajo slabe oči.

Imamo zdaj tudi drug molitvenik, o katerem smo že prej pisali v tem kotičku, namreč DRUŽINSKI MOLITVENIK. V tem molitveniku ni tisk tako debel in je torej za one, ki imajo dobre oči, posebno za begunce. Mogoče bi kdo izmed vas rad dal ta molitvenik kakemu sorodniku-beguncu kot božično darilo. Stane samo \$1.

DRUŽINSKI MOLITVENIK ima zelo lepo izbiro molitev v sebi. So trojne razne molitve za sv. mašo, kakor tudi za črno mašo, lepe molitve za spoved in obhajilo, razne litanije, več kot trideset pesmi, ki se lahko pojejo med sv. mašo, itd. Naročite si ta molitvenik, ki smo ga sami tukaj tiskali. Posebno hvalo hočemo izraziti Mrs. Katie Roberts iz Euclida, ki je nam iskreno priporočila ta molitvenik.

Dobivamo vedno več naročil za NOVI TESTAMENT, ki ga hočemo tiskati. V kratkem času bomo mogoče lahko oznanili, kdaj približno bomo ga začeli tiskati.

—Samostanski firbec

Zadovoljnost

Če hočeš biti zadovoljen, ne glej na ljudi, ki jim gre boljše kot tebi, temveč na one, ki jim gre slabše kot tebi.

KRAMLJANJE NA ZAPEČKU

ELY, MINN. — Piše **Uršula Tratnik**:
Dragi Father! Ste pisali, da naj sporočimo,
koliko časa smo Vaši naročniki. Mi smo se
že naročili leta 1915 od pokojnega Lojza
Perušek. Se nam list zelo dopade. Ga radi
prebiramo skozi. Iz Ave Marije sem preje-
la veliko tolažbe in veliko naukov za živ-
ljenje. Le tako napredujte naprej s pomoč-
jo božjo v čast Matere Marije. Jaz osta-
nem naročnica, kolikor časa bom mogla
podpirati.

Zdaj pa še pozdravim našega vladiko
Rev. škofa Rožmana v naši svobodni zem-
lji. Bog ga ohrani še mnogo let. G. škof,
bodite pozdravljeni od ene nekdanje Vaše
ljublanske podanice. Sporočam Vam, da
sem veliko molila za Vaše osvobojenje in
Vašo rešitev iz rok sovražnikov. Bog z Va-
mi in z nami.

Imamo tukaj novega g. kaplana, ki je
prišel iz domovine, oziroma iz Koroškega
Spittal. Je svoj čas bil kaplan na Igu pri
Ljubljani. To je g. Jože Vovk. Tudi njih
naj Bog ohrani mnogo let v naši sredi. Bo-
dite pozdravljeni, g. Vovk!

RENTON, WASH. — Piše **Anna Plavec**:
Dragi g. frančiškan! Rada verjamem, da
tudi mi oddaljeni ne smemo zaostati, da ne
bi pomagali nesrečnemu trpinu častitemu
g. škofu Rožmanu. Vselej kadar sem kaj
brala gospodovo trpljenje, sem bila žalost-
na, ampak človek obrača, Bog obrne. Zdaj
so rešeni, hvala Bogu.

Enkrat sem imela čast videti Vaš prelepi
griček Lemont in častitih sester groto. Bila

sem pri Vas leta 1946, meseca julija. To je
bilo zares lepo.

EAST MOLINE, ILL. — Piše **Jakob Bu-
char**: Cenjeni! Prejmite najlepši pozdrav.
Tu Vam pošljem moj revni dolar Mariji na
njen oltar. Prodati ne morem več tiketov
za medeni piknik, ker ne verujejo Rimu že
odprej, posebno pa odkar je tam bil pe-
klenski Mussolini. Bog nam odpusti in Ma-
ti božja!

Pozdravite škofa Rožmana. Spominjam
se njega iz moje mladosti.

Tja ne morem priti, ali bi jako rad pri-
šel. Vsem veselo svidenje in obilo uspeha
ob medenem pikniku. Bodite zdravi in užij-
vajte sladki Johanov med.

LEMONT, ILL. — Piše **Agnes Korelc**:
Častiti očetje frančiškani! Omenite, da bo-
jo prevzvišeni vladika gor v Lemont priraj-
žal. O, kako je to nekaj lepega. Se do-
bro spominjam tistega leta in dneva, ko so
tukaj gor bili, ali zdaj je bolj lepo. Velika
sreča je, da so prišli zdravi in srečni sem
čez morje. Lepa hvala Bogu in Mariji Po-
magaj za to tako srečno rajžo.

Častiti Father, prosim prav lepo, da, če
bojo govorili s Prezvzišenim, ko jaz ne bom
mogla, pa jim povem, da iz Argentine sem
dobila tako lepo pismo od mojih duhovnih
sinov. Sem povedala jim, da so naš Prezvzi-
šeni sem v Ameriko prišli in p. Odilo. Zdaj
pa so tako vsi trije veseli in so mi naročili,
da če bi jaz mogla ž njimi govoriti, da naj
povem, da jih lepo, lepo pozdravijo in so

prav veseli, da so prišli sem, kjer bojo bolj srečni med svojimi Slovenci, ki je nas toliko, da jih ni moč tako hitro prešteti.

CLEVELAND, O. — Piše **Antonia Zobec**: Častiti Fatri! Tukaj Vam pošljem tikete za med, če bom kaj srečna, kot sem bila lani. Se še zdaj zdravim ž njim.

Ste pisali, da bodo častiti škof Rožman k Vam prišli, pa jaz bi rada šla Vas vse videt, pa ne morem priti, ker imam revmatizem v nogah in rokah. Pa sem vesela, da sem častitega škofa videla že pri sveti maši. Sem bila pri maši v Collinwoodu. Jaz sem dosti brala o njih. Oh, kaj so prebili! Sem bila tako žalostna, da bi jih Bog varo-

val. Ko sem slišala da bodo prišli v Ameriko, oh, kako sem bila vesela! Sem rekla: Čast Bogu, da si jih rešil. Oh, že nisem mogla več brati, ko so jih tako matrali. Bog daj, da bi bil zdaj mir.

CHARLESTON, W. VA. — Piše **Joseph Paulin**: Spoštovani očetje frančiškani! Bi radi vedeli, koliko nas je še naročnikov na list Ave Marija, ki smo prejeli prvo številko iz rok Fathra Zakrajška pa še tisti cajt in v tistem mestu, ki je bilo največje gnezdo rdečih sršenov. Zdaj se jaz zahvaljujem dragemu Bogu in Fatru Zakrajšku, ki so me tisti cajt obiskali s tako lepim listom, kot je Ave Maria.

PET-DOLARSKI KLUB

za one, ki darujejo pet dolarjev,
ali več za

Baragov Romarski Dom

Pretekli mesec so se pridružili temu klubu sledeči:

MARY AJDIŠEK, Cleveland, O.
MARY MELJAČ, Cleveland, O.
ANTONIJA ZUPANČIČ, Cleveland, O.
MARY JANE KENIK, Cleveland, O.
MARY KOČMAN, Pueblo, Colo.
MR. MRS. MARTIN OBLAK, Cleveland, O.
ROSE GOSAR, Bethlehem, Pa.
MARY POGACHAR, Lorain, O.
DOROTHY STREKAL, Cleveland, O.
JOHANA TANKO, Denver, Colo.
MR. MRS. ASSEG, Euclid, O.
VALENTIN MOLE, Cleveland, O.
MR. MRS. GUBANC, Cleveland, O.
ROBERT G. WOOD, Cleveland, O.
LOUISE A. MARGON, New Canaan, Conn.
LOUIS TRONTEL, Pittsburgh, Pa.
MARY ZEROVNIK, Cleveland, O.
MARGARET LONGAR, Chicago, Ill.
JOHN ILIER, Dearborn, Mich.
FRANK KOZINA, Waukegan, Ill.
MARY STIGLITZ, East Chicago, Ind.
DRUŽINA PANCHUR, Cleveland, O.
FRANCES GERCHAR, Little Falls, Minn.
FRANCES JALOVEC, Argo, Ill.
FRANK GORENZ, Hampshire, Ill.
JEAN KURILICH, Cleveland, O.
ANNA FORTUNA, Bedford, O.
JOHN MLAKAR, Chicago, Ill.
MARY BOGOVICH, Cleveland, O.

MARY BULICH, Cleveland, O.
MR. MRS. LOUIS CIMPERMAN, Cleveland, O.
JOHANA KOSMERL, Cleveland, O.
ANNA GORKOŠ, Cleveland, O.
KATARINA GERBEC, Cleveland, O.
ROSE SIMENC, Cleveland, O.
MARY SLUGA, Cleveland, O.
ANGELA POLIS, Cleveland, O.
MARY CIMPERMAN, Cleveland, O.
MRS. LEGAN, Cleveland, O.
DRUŽINA FRANK KUCHAR, Cleveland, O.
JOSEPHINE POLZ, Cleveland, O.
FRANK BRICEL, Cleveland, O.
MARY STRUNA, Cleveland, O.
ANTONIJA NEMEC, Euclid, O.
DRUŽINA JOSEPH ROBERTS, Euclid, O.
MRS. PRAZNOVSKY, Euclid, O.
MARIJA NAJNIGER, Cleveland, O.
ANGELA KRALL, Cleveland, O.
MARY GREGORAČ, Cleveland, O.
MARY LAVTIŽAR, Cleveland, O.
FRANCES PERHNE, Barberton, O.
THERESA POTOKAR, Euclid, O.
FRANCES SOKACH, Euclid, O.
MRS. ROM, Chicago, Ill.
ANTON SHIRCEL, Sr., Sheboygan, Wis.
MARY ZIBERNA, Cleveland, O.
MARY PRINC, Cleveland, O.
JOHN POTOKAR, Cleveland, O.
ROMARICE ZVEZE OLT. DRUŠTEV, Clev., O.
JOSEPHINE MARLEY, Chicago, Ill.
ANDREJ TOMAŽIČ, Chicago, Ill.
FRANK JUNC, Hampshire, Ill.
FRANK ZORC, No. Chicago, Ill.
ANTON VAHČIČ, Cleveland, O.
FRANCES KNAUS, Cleveland, O.
JOSEPHINE KOCIN, Cleveland, O.
MARY GERL, Cleveland, O.
OLGA ZAKRAJŠEK, Cleveland, O.
KATIE ROBERTS, Euclid, O.

EAST HELENA, MONT. — Piše **Frank Hrela**: Cenjeni! Oh, kako rad bi romal v Lemont, da vidim to svetišče večne resnice in da poljubim roko temu svetemu in velikemu možu, škofu Rožmanu. Žal, da mi ni mogoče. Toda duša pošilja molitve k Vsemogočnemu, da nam ga ohrani.

BRIDGEPORT, CONN. — Piše **Veronica Kollar**: Čč. oo. frančiškani! Prosim, da mi ne boste zamerili za mojo slabo pisavo, ker so že trde roke. Vam pošiljam izrezek knjižice in še zraven dva dolarja, ker ne morem jo komu prodati, ker so razmere še slabe. Se vsak izgovarja, da ne more vzeti. Sem pa sama vzela, četudi pri slabem zdravju in sem reva. Gotovo mi bo Marija to poplačala.

PRINCETON, ILL. — Piše **Frank Hrovat**: Častiti urednik! Naznanim, da jaz na piknik ne morem, ker pretežko hodim, me zmeraj noga boli. Tikete plačam, pa ne bom podpisal nobenega. Vi dajte tikete Vašemu kuharju. Če bo vinal, pa naj on sam potico peče. Jaz imam tukaj meda zadosti, hvala Bogu.

ONTONAGON, MICH. — Piše **Mary Zugel**: Dragi Fadar! Pošiljam Vam za tikete in za svečke, pri groti Matere božje, da bo ona dala meni ljubo zdravje, da bi meni noge ozdravele, da bi jaz mogla en pot priti k Mariji Pomagaj in se ji zahvaliti za vse njene dobrote.

Tudi bi rada videla škofa Rožmana in

V HVALEŽEN SPOMIN

MICHAEL PROGAR

V Shegoyganu, Wis., je umrl Mr. Michael Progar. Bil je dolgo vrsto let zastopnik lista Ave Maria. V začetku je on veliko pripomogel, da se je razširil list, ko še ni bil tako znan. Prvi zastopniki iz Lemonta so vedno dobili vso postrežbo v njegovi hiši, za kar naj mu bo Bog plačnik.

AVE MARIA

dobila blagoslov od njega. Me veseli, da so prišli v Ameriko. Revni naši duhovni, kaj trpijo, in tudi ostali narod.

PUEBLO, COLO. — Piše **Frances Volk**: Spoštovani o. frančiškani! Dam Vam vedeti, da smo se srečno vse vrnile zdrave in ve-sele domov. In se Vam zahvalimo za tako lep sprejem. In č. duhovnikom in bratom, ki so nam bili tako v vseh rečeh z nami, in za tako lepo postrežbo. Me smo se tako domače počutile med Vami.

Želela bi, da bi se drugo leto spet še v večjem številu ženske zbrale in tam prišle. Saj to je nekaj kar se ne da pozabiti. Ohranile bomo spomin v svojih srcih za vedno. In zahvala Vam bodi, ki ste lepo nas tudi spremili. In Bog in Marija nam daj, da se še kdaj tako lepo pri Tebi snidemo. Zdaj pa bodite vsi skupaj lepo pozdravljeni od puebleških romaric.

P. S. Fater, želela bi, da bi tele vrstice dejali v Ave Marijo.

ELY, MINN. — Piše **Anna Urbas**: Častiti očetje frančiškani! Jaz Vam pošiljam tikce nazaj. Jaz sem stara, ne morem hoditi okoli, da bi jih prodala. Zato jih pošiljam nazaj.

Tu Vam pa pošljem dva dolarja. Bi rada kaj več poslala, pa ne morem. Bom pa en drugikrat še kaj. Gut baj.

MOLITE

za naše pokojne naročnike:

MARY ZALAR, Cleveland, Ohio
 LAWRENCE NOVAK, Pueblo, Colo.
 MARY MAJER, Cleveland, Ohio
 FRANCES GERCAR, No. Chicago, Ill.
 JOS. VOLK, Youngstown, Ohio
 HELENA ZUNTER, Milwaukee, Wis.
 MARY JARNEVIC, Johnstown, Pa.
 CATHERINE MEGLEN, Butte, Mont.
 MICHAEL PROGAR, Sheboygan, Wis.
 MR. REBOL, Pueblo, Colo.

NAJ POČIVAJO V MIRU!

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI

DAR LISTU — Po \$25: Druž. J. & Roberts. — Po \$5: A. Klepec. — Po \$1: J. Traiber. — Po 50c: M. Šivic, Mrs. M. Pakiz.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO — Po \$20: M. Struna. — Po \$15: P. Prah. — Po \$10: J. Vidmar, M. Vidmar Fam., Mrs. J. Gruden. — Po \$6: M. Lavtizar. — Po \$5.50 M. Klobuchar. — Po \$5: A. Zadnik, A. Braeger, J. Prijatelj, J. Stavec, Mrs. T. Narobe, Rev. Judnich, M. Urankar, J. Mihelich, J. Šmrđel, M. Globokar. — Po \$4.50: F. Melavz. — Po \$3.50: Mrs. T. Znidarsich. — Po \$3: M. Ortar, J. Ozanič, F. Pust, T. Zdešar, M. Papesh. — Po \$4: J. Zuzek. — Po \$2.50: F. Hren, J. Klarič, A. Oratch. — Po \$2: J. Anziček, Mrs. Novoselc, F. Gradishar, M. Levar, M. Stare. — Po \$1.50: M. Pogen, N. N., A. Frank. — Po \$1: H. Stampfel, M. Spehar, D. Kaplan, A. Ceh, R. Racher, Mrs. Ban, R. Sintič, J. Polis, A. Prijatelj, Mrs. F. Volk, B. Mihelich, Mrs. M. Turner, M. Shiltz, M. Čekada. — Po 90c: N. N. — Po 50c: R. Cic, M. Strell, A. Petros, A. Brajdich, A. Skerjanc, G. Muhič. — Po 25c: Mrs. Pengo.

ZA ROMARSKI DOM — Po \$900: R. Gosar. — Po \$100.54: Romarice iz Clevelanda od Združena Zveza Oltarnih Društev. — Po \$50: A. Gorkos. — Po \$25: R. G. Wood, J. Potokar. — Po \$22.45: V priznanje truda za romanje 15. avg. so romarice darovale sledečim: Mary Gerl, Olga Zakrajšek in Katie Roberts, ki so potem darovale svoto za R. D. — Po \$22: P. Čemežar. — Po \$10: F. Gorenz, A. Shircel Sr., D. Strekal, I. Ilier, J. Marley, F. Junc, F. Zorc. — Po \$9.50: Mr. L. Trontel. — Po \$7.50: V. Mole. — Po \$5: Panchur Fam., F. Gerčar, F. Jalovec, Mrs. J. Kurilich, A. Fortuna, Mr. J. Mlakar, M. Bogovich, J. Luzar, M. Bulič, Mr. Mrs. L. Cimperman, J. Košmerl, K. Gerbec, R. Simenc, M. Sluga, A. Polis, Mrs. M. Cimperman, Mrs. Legan, Druž. F. Kuhar, J. Polc, F. Bricel, M. Struna, A. Nemeč, Druž. J. Roberts, Mrs. Praznovsky, M. Najniger, A. Krall, M. Gregorač, M. Lautizar, F. Perhne, T. Potogar, F. Sokač, Mrs. Rom, M. Ziberna, M. Princ, M. Ajdisek, M. Meljač, A. Zupančič, M. J. Kenik, M. Kocman, Mr. Mrs. M. Oblak, M. Pogachar, J. Tanko, Mr. Mrs. Asseg, Mr. Mrs. Gubanc, L. A. Margon, M. Zerovnik, M. Longar, F. Kožina, A. Tomazič, Mr. A. Vahčić, F. Knaus, J. Kočin. — Po \$3: A. Sernel, N. Janchar, J. Zadnik, J. Koren, A. Glavač. — Po \$2.50: A. Lim. — Po \$2: J. Kolenc, T. Grum, Mrs. Prostor, M. Kaplan, F. Toporiš, A. Zupančič, J. Hrovat, M. Maraš, A. Kočevar. — Po \$1.50: J. Hren, A. Kobal. — Po \$1: Mrs. A. Pakiž, F. Kovačić, Mrs. Roberts, M. uZpančič, M. Ivančič, J. Steklasa, J. Urankar, J. Bencin, J. Godec, B. Prosnik.

ZA LUČKE — Po \$6: Mrs. H. Ward. — Po \$5: A. Legan, F. Košak, A. Kastelec, M. Pierce. — Po \$3.50: F. Oražem. — Po \$3: F. Klančar, F. Brezovar, Druž. J. & K. Roberts, N. N., Mr. J. Hočevar, Mr. Mrs. Gubanc, F. Petrič, R. Gajnar.

— Po \$2.50: A. Ponikvar. — Po \$2: F. Novak, Mrs. M. Miketich, Mrs. J. Mramor, N. N., M. Nose, T. Mozič, M. Petchaver, J. Černe, Mrs. Skerl, S. Gerbeck, J. Stepič, A. Krall, J. Godec, Mrs. M. Mulc, M. Rangus, Mrs. Bokal, Mrs. M. Mike-tič, P. Zalec, I. Mramor, M. Čekada. — Po \$1.50: Mr. L. Trontel, A. Cherne, B. Žagar. — Po \$1: Mrs. Erlach, Mrs. F. Tushar, Mrs. Yerak, Mrs. F. Zupančič, F. Dolšek Fam. Jr., M. Potokar, Mrs. Zallar, M. Sternad, A. Kobal, Mrs. M. Marino, N. N., I. Primos, J. Ogulin, T. Znidarsich, M. Urankar, L. Trček, Mrs. Planinšek, A. Pelčič, P. Podgornik, J. Avsec, C. Smolich, J. McCullough, A. Asic, F. Halozan, M. Kotze, M. Skulj, Mrs. M. Golič, M. Planinšek, M. Kužnik, P. Kic, F. Pangersič, A. Gole, M. Farčnik, J. Makše, A. Srajbar, Mrs. Bandi, J. Godec, F. Rupert, A. Milautz, Mrs. Ponikvar, F. Kovačić, Herniak Fam., Zupančič Fam., Hraster Fam., N. Bojc, Bojc Fam., M. Jelavc, R. Mukovič, F. Baltus, L. Zorc, Mrs. Chemazar, J. Meterc, Mrs. Legan, Druž. F. Kuhar, H. Mestek, Mrs. Stakelj, I. Hočevar, M. Novinc, J. Verh, T. Potokar, Mrs. J. Gustinčič, N. N., Mrs. Jevnikar, M. Struna, Mrs. Muhič, M. Boldan, A. Maček, F. Rupert, M. Raksa, J. Pirc, A. Ček, Mrs. Pleše, Tod Shircel, A. Sernel, A. Schwab, M. Žiberna, F. Hrovatin, K. Zalec, Mrs. Zadnik, R. Verbič, Romarice iz Clevelanda, J. Valenčič, Mrs. F. Kastigar, F. Russ, A. Pelčič, R. Skiff, A. Ztešar, M. Žugel, J. Stepič, M. Sebenik, A. Oratch, L. Kralj, A. Lužar, A. Xeller, G. Krall, J. Petrinja, M. Vogrič, A. Russ, F. Novak, V. Ruppe, A. Forman, J. Zupančič, A. Cimperman, M. Gerkman, A. Delost, M. Globokar, A. Fink, J. Korenčich. — Po 50c: M. Fajfer, J. Brezar, Mrs. A. Madrich, F. Hodnik, H. Ošaben, F. Mikulič, F. Krasovec, M. Stark, Mrs. I. Sustarsich, C. Gulich, M. Lautar, J. Jarc, J. Bergles, J. Meglen, J. Sebat, Mrs. Trepal, J. Cankar Sr., Mrs. J. Pucel, A. Perko, A. Brankovich, Mrs. Snyder, F. Volk, T. Karger, J. Gregorka, J. Pluf, A. Možina, A. Gale, A. Ogulin, M. Sajovic, F. Levstik, A. Traven, F. Hren, J. Roman, N. Peterlin. — Po 20c: F. Hren.

ZA APOSTOLAT SV. FRANČIŠKA — Po \$30: M. Grainer. — Po \$20: F. Brezovar, Druž. F. Kuhar, A. Nemeč, Mrs. M. Knaus, Mrs. M. Slapnik, Mrs. Korebec. — Po \$10: J. Slak, F. Kovačić, L. Rožman, T. Zlogar, M. Ziberna, M. Levar, P. Perko, Mrs. A. Gruley, Mrs. M. Stiglitz. — Po \$6: Mrs. M. Lekan. — Po \$5: F. Rogina.

ZA BARAGOVO ZVEZO — Po \$5: F. Martinčič. — Po \$2: J. Gustinčič, C. Hočevar. — Po \$1: J. Ozanič, J. Godec, M. Golobitch, L. M. Prince, Mrs. J. Ray, Mrs. B. Ansel.

ZA SV. MAŠE — Po \$300: J. Jamnik. — Po \$100: J. Zunter. — Po \$50: L. Košmerl, M. Intihar. — Po \$30: Mrs. M. Jarnevič, A. Krall, K. Bojc. — Po \$29: J. Kolenc. — Po \$25: A. Braeger, K. Merkolija. — Po \$24: Mrs. Simonšek. —

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI

Po \$21: N. N. — Po \$20: J. Hren, A. Gorkoš. — Po \$15: A. Fortuna, J. Hren, M. Nose. — Po \$14: Druž. J. & K. Roberts. — Po \$13: F. & W. Jeras, P. Laurich. — Po \$12: R. Simenc. — Po \$10: J. Urbančič, M. Meršnik, J. Košmerl, A. Zajc, J. Hiti, I. Mulec, T. Potokar, A. Nemeč, Mrs. J. Gornik, Mrs. M. Mulc, Mrs. J. Gregorc, Mrs. T. Narobe, M. Jenc, M. Gornik, M. Kobe. — Po \$8: O. Zakrajšek, M. Nose & Fam., S. Gerbek, M. Pierce, Mrs. Bokal, F. Starr. — Po \$7.50: L. Košnik. — Po \$7: F. Novak, Mrs. Schmuk, J. Hočevar, M. Kuhar, M. Klobuchar, Mrs. E. Vahčić, A. Muha, A. Asič. — Po \$6: M. Panchur, M. Hočevar, M. Bogovich, M. Žagar, N. N., M. Zivalich, P. Chemazar, Mrs. J. Ray, S. Ritlop, A. Koprivec. — Po \$5.50: J. Knaus. — Po \$5: Mr. Gerzin, L. Izanec, A. Jarm, Mrs. Laurich, P. Sercar, Mr. Mrs. Asseg, Mr. Mrs. Gubanc, Mrs. F. Volk, F. Vraničar, C. Zivalich, Mrs. M. Stiglitz, Mrs. Slana, L. Count, Mrs. I. Krek, Mrs. J. Fajdiga, M. Kotze, F. Zimmerman, F. Mirtič, J. Valenčič, A. Webster, M. Hozian, C. Versčaj, F. Ležan, Mrs. Sajnich, Mrs. J. Kurilich, J. Shober, M. Jankovich, K. Ercul, F. Pangarsič, A. Bogolin Jr., J. Cerne, I. Hrovat, A. Legan, F. Kosak, A. Kastelec, M. Oblak, K. Gerbec, Kepic & Grdina Fam., M. Malovrh, A. Možina, J. Kosan, Mrs. H. Ward, M. Laurich, Horvat Fam., Mrs. Mramor, M. Hočevar, J. Chervan, B. Mulec, M. Mangrasic, M. Benda, F. Princ, A. Ban, A. Maček, J. Potočnik, J. Cimperman, E. Beg, J. Gustinčič, M. Pirnat, A. Božeglav, J. Zadnik, M. Gorjanc, M. Ajdišek, Romarice iz Clevelanda, C. Hočevar, Mrs. Kalčić & Mrs. J. Joli. — Po \$4.50: Mrs. Bukovec, Mrs. Kovačič, Mr. L. Trontel. — Po \$4: F. Kovačič, Tekavec Fam., Mrs. Troha, M. Jelovic, R. Mickovic, Druž. F. Kuhar, Mrs. U. Strmole, J. Pirc, A. Ček, M. Lautizar, R. Verbič, M. Meljac, M. Laurich, V. Mole, L. Mole, Mrs. G. Malakar, Mrs. P. Šenica, J. Beribak, M. Rebek, Mrs. C. Fischer, A. Gorjanc, Mrs. Snyder, Mrs. L. Simonelič, J. Prišel, Mrs. Simonšek. — Po \$3: J. Stampfel, M. Jordan, J. Cesar, J. Petrovčič, A. Savnik, J. Ilier, J. Simec, M. Grivetz, J. Peterka, K. Biček, F. Zaller, A. Zajc, M. Milavec, A. Možina, F. Anziček, A. Martinčič, Mrs. J. Oražem, Mrs. M. Noušek, F. Jalovec, M. Spelar, D. Kaplan, T. Sustarsič, F. Miketič, M. Tomsič, C. Jevc, T. Mozič, J. Godec, A. Bencin, K. Turk, Mrs. Sokač, F. Kovačič, J. Valenčič, F. Činkole, A. Sernel, F. Bricel, M. Struna, A. Komater, M. Ziberna, R. Sintič, J. Polis, Mrs. Strnad, Mrs. A. Simonich, J. M. Sasek, F. Gornik, M. Rangus, Mr. Mrs. J. Gruden Jr., Model Food Market, Mrs. R. Chapic, Mr. Mrs. Zeba, L. Lokanc, A. Tomazič, F. Holešek, M. Furar, J. Sterbenz, M. Lovko, A. Anzick, M. Marinčič, J. Starin. — Po \$2.50: L. Anziček, Mrs. F. Wehar, P.

Podgornik, A. Udovich. — Po \$2: Mrs. Klobuchar, A. Chemazar, Mrs. P. Perko, Mrs. Feuce, Mrs. M. Cbalvich, Miss A. Mlakar, M. Kastelec, Mrs. Kos, Mrs. A. Fippinger, Mrs. Kavcic, Mrs. K. Kobe, A. Coff, Mrs. Resman, Mrs. Jerbis, A. Rogel, Mrs. A. Rangus, H. Bizjak, F. Halozan, Mrs. L. Čepon, Mrs. Kronin, J. Koren, A. Smerke, F. Zagorc, A. Zdešar, I. Zalar, M. Modic, F. Kersmanc, A. Boldin, M. Šebenik, J. Pečkovšek, V. Pogačnik, M. Pogačnik, J. Petrinja, A. Jalovec, R. Gorjanc, U. Budic, T. Zdešar, J. Zupančič, M. Fajfer, J. Erjavec, H. Ošaben, F. Vrh, Mrs. F. Žagar, M. Zerovnik, Mrs. A. Madrich, F. Hodnik, P. Podgornik, J. Pintar, M. Stark, F. Poje, M. Moža, F. Fugel, F. Klančar, C. Merkolija, Mr. Mrs. L. Cimperman, M. Petchaver, Mrs. Gustinčič, Mrs. Gliha, Mrs. Štepec, F. Brezovar, F. Baltus, P. Zalec, J. Mežerc, C. Opeka, L. Godec, A. Grmovšek, M. Tomsič, J. Dermastijo, Mrs. Zelko, M. Boldan, J. Hiti, Mrs. Pleše, R. Racher, F. Walters, F. Hajduk, F. Bulič, C. Catherine, M. Peča, F. Kranjc, M. Lavrich, J. Gustinčič, M. Zupančič, F. Toporis, A. Zupančič, Mrs. A. Derganc, J. Love, Mrs. J. Sustarsich, M. Lavtar, G. Muhič, F. Volk, J. Bergles, M. Martich, Mrs. F. Zupančič, F. Dolšek Fam. Jr., A. Preglet, A. Kotnjak, C. Bokal, N. N., Mrs. J. Zajc, Miss R. Slak, M. Rangus, M. Martis, M. Pogon. — Po \$1.50: J. Pečirinja, M. Schwab, H. Stampfel, K. Jakovich, B. Sedmak, F. Oražem, A. Milautz, J. Valenčič, M. Kozjan, M. Bozich, M. Hribernik, Mr. Mramor, J. Meglen, J. Kastelec, Mrs. Stegar, Mrs. T. Znidarsich, Mrs. Kaplan, J. Jelenek, K. Eppich. — Po \$1: M. Race, Mrs. Kragel, K. Modrcin, J. Toplikar, F. Mikulič, A. Ribnikar, R. Čič, J. Pintar, Mrs. A. Pakič, Mrs. M. Drobnič, P. Sercar, M. Streel, M. Tomsič, Mrs. Ponikvar, M. Krampel, J. Valenčič, Mrs. Skerl, H. Mestek, Mrs. Zgonc, Mrs. F. Mežget, G. Strajner, D. Riby, Mrs. Muhič, M. Raksa, Strubelj Fam., M. Podner, C. Gerbec, A. Pucel, M. Mikulič, M. Zgonc, J. Resman, M. Bego, J. Gosak, R. Simentc, Mrs. Ban, F. Hrovatin, A. Rode, J. Zupančič, E. Zadnik, M. Ivančič, M. Sajovec, Mrs. F. Kastigar, M. Sivic, Mrs. J. Debevec, A. Galin, Mrs. J. Hočevar, A. Težak, M. Zaletel, A. Stazinski, Mrs. Novak, F. Rojc, Mrs. Zallar, M. Sternad, Lavrich Fam., Mrs. Trepal, M. Šivic, Mrs. H. Zore, T. Banich, Mrs. J. Pucel, Mrs. J. Hočevar, Mrs. Drolc, R. Vastalo, Mrs. S. Kostrzak Jr., C. Smolič, M. Schiffler, Mrs. M. Klun, J. Plut, M. Prah, J. Pavc, F. Zorc, Reiss Fam., A. Glatz, H. Mikavčič, F. Sajec St., J. Zupan, A. Zupančič, A. Traven, J. Husich, J. Stercer, K. Paulič, J. Barbarich, M. Oblak, A. Vočina, A. Komick, A. Miller, F. Bauder, J. Merver, Mrs. Drassler, J. Turk, F. Vidmar, J. Ilier, E. Battore, M. Hočevar.

Kakor je že vsem znano, lemontski frančiškani zidamo dolgo zaželjeni romarski dom. Delo smo kar sami prevzeli, ker bi bili stroški preveliki, ako bi to delo izročili kontraktorju ali kakšni zidarski kompaniji.

Zgornja slika kaže prvotni načrt za romarski dom. Sedanji načrt je precej spremenjen, ker bo stavba dvakrat večja kot pa smo jo od začetka v mislih imeli.

Romarski dom bo obsegal dve nadstropji s štiridesetimi privatnimi sobami. V sili bodo lahko štirje ljudje spali v eni sobi. Zraven privatnih sob bodo še dve večji spalni sobi, vsaka z dvajsetimi posteljami.

Ravno na sredi romarskega doma bo velika dvorana, ki bo lahko služila za obednico, za razne seje, shode, duhovne vaje, itd. Po dolžini bo ta dvorana devetdeset čevljev, po širini petdeset čevljev, visoko pa bo dvaintrideset čevljev. Zraven te dvorane bo kuhinja.

Blizu vrat bo sprejemna soba, v kateri bodo na prodaj razni nabožni predmeti, kakor na primer rožni venci, molitveniki, svetince, kipi, itd. Torej teh reči ne bomo več prodajali v Ave Maria ofisu.

Romarski dom bo zidan z opeko, ki bo iste barve, kot je naš samostan.

LEMONTSKI FRANČIŠKANI.